

Cuprins

Preambul	1
A. Analiza socioculturală a mediului în care își desfășoară activitatea instituția și propuneri privind evoluția acesteia în sistemul instituțional existent	3
a.1. instituții/organizații care se adresează aceleiași comunități	3
a.2. participarea instituției în/la programe/proiecte europene/internaționale	4
a.3. cunoașterea activității instituției în/de către comunitatea beneficiară a acestora	5
a.4. acțiuni întreprinse pentru îmbunătățirea promovării/activități de PR/de strategii media	6
a.5. reflectarea instituției în presa de specialitate	8
a.6. profilul beneficiarului actual	8
a.7. beneficiarul-țintă al activităților instituției	10
a.8. descrierea modului de dobândire a cunoașterii categoriilor de beneficiari	10
a.9. utilizarea spațiilor instituției	11
a.10. propuneri de îmbunătățiri ale spațiilor: modificări, extinderi, reparații, reabilitări, după caz	13
B. Analiza activității profesionale a instituției și propuneri privind îmbunătățirea acesteia	16
b.1. analiza programelor/proiectelor instituției;	16
b.2. analiza participării la festivaluri, gale, concursuri, saloane, târguri etc	18
b.3. analiza misiunii actuale a instituției: ce mesaj poartă instituția, cum este percepută, factori de succes și elemente de valorizare socială, așteptări ale beneficiarilor etc.	19
b.4. concluzii	20
C. Analiza organizării instituției și propuneri de restructurare și/sau de reorganizare, după caz	21
c.1. analiza reglementărilor interne ale instituției și ale actelor normative incidente	22
c.2. propuneri privind modificarea reglementărilor interne și/sau ale actelor normative incidente	22
c.3. funcționarea instituțiilor delegării responsabilităților: analiza activității consiliilor de conducere, după caz, ale celorlalte organe colegiale, propuneri de modificare a limitelor de competențe în cadrul conducerii instituției	25
c.4. analiza nivelului de perfecționare a personalului angajat – propuneri privind cursuri de perfecționare pentru conducere și restul personalului	26
D. Analiza situației economico-financiare a instituției	27
d.1. analiza datelor de buget din caietul de obiective, după caz, completate cu informații solicitate/obținute de la instituție	27
d.2. analiza comparativă a cheltuielilor (estimate și, după caz, realizate) în perioada/perioadele indicată/indicate în caietul de obiective, după caz, completate cu informații solicitate/obținute de la instituție	28
d.3. analiza gradului de acoperire din surse atrase/venituri proprii a cheltuielilor instituției	29
d.4. analiza gradului de creștere a surselor atrase/veniturilor proprii în totalul veniturilor	29
d.5. analiza ponderii cheltuielilor de personal din totalul cheltuielilor	30
d.6. analiza ponderii cheltuielilor de capital din bugetul total	30

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

CUPRINS

d.7. analiza gradului de acoperire a salariilor din subvenție/alocație	31
d.8. cheltuieli pe beneficiar	31
E. Programele și planul de acțiune pentru îndeplinirea misiunii specifice a instituției, conform sarcinilor și obiectivelor prevăzute la pct. IV	32
e.1. prezentarea strategiei culturale pentru întreaga perioadă de management	32
e.2. programele propuse pentru întreaga perioadă de management, cu denumirea și, după caz, descrierea fiecărui program, a scopului și ținteii acestuia, exemplificări	33
e.3. proiecte propuse în cadrul programelor	37
e.4. alte evenimente, activități specifice instituției, planificate pentru perioada de management	38
F. Previzionarea evoluției economico-financiare a instituției, cu menționarea resurselor financiare necesar a fi alocate de către autoritate	40
f.1. previzionarea evoluției economico-financiare a instituției pentru următorii 5 (cinci) ani, corelată cu resursele financiare necesar a fi alocate din subvenția/alocația acordată instituției	40
f.2. previzionarea evoluției costurilor, cuprinsă în anexa nr. 2, aferente proiectelor (din programele propuse), prin realizarea unei proiecții financiare privind investițiile preconizate în proiecte, cuprinsă în anexa nr. 3, pentru întreaga perioadă de management	41
f.3. proiecția veniturilor proprii realizate din activitatea de bază, specifică instituției, pe categorii de bilete/tarife practicate, cuprinsă în anexa nr. 4	41
Anexa 1	42
Anexa 2	62
Anexa 3	63
Anexa 4	65

PREAMBUL - O scurtă trecere în revistă a prevederilor Caietului de Obiective aprobat prin dispoziția Primarului General nr. 1551/ dec. 2011

Obiectivele și misiunea instituției

Se cere făcută încă de la început precizarea că statutul instituțiilor de cultură din subordinea Consiliul General al PMB este în același timp privilegiat și dificil. Privilegiat pentru că beneficiază de bugete sensibil generoase uneori, dar delicat prin limitările excesive ale Consiliul General în raport cu hotărârile pe care acesta ar trebui să le ia cu o mai mare rapiditate atunci când se pune în discuție buna funcționare instituțională și îndeplinirea rolului de serviciu public la dispoziția cetățeanului. Prea puținii specialiști sau experți în management teatral face de asemenea dificilă înțelegerea oportunităților sau specificităților instituțiilor de spectacol. De aceea relația e uneori tensionată când se vorbește de bugete sau de personalul angajat, după cum tensionată devine și atunci când personalul acestor instituții devine asimilat funcționarilor, deși atât obiectul de activitate cât și programul de lucru al acestor colective este fundamental diferit.

Beneficiem de o deschidere generoasă din partea ordonatorului principal de credite, dar ne zbatem în limitările unor cutume, unele dintre ele datând din 1950, în interpretarea extrem de rigidă a legilor din partea compartimentelor funcționale ale Primăriei. Pe cu totul alte coordonate, Direcția Cultură coordonatoare și Consiliul General ridică la rândul lor așteptări sau formulează opinii relativizând efortul artistic.

Între aceste coordonate rolul managerului, important la rândul său pentru gradul de implicare și răspundere directă în fața legii, poate fi interpretat și abordat diferit.

Este important să amintim importanța gradului de libertate acordat de autoritate precum și valoarea respectării autonomiei instituționale, date de legislația în vigoare.

Una dintre prevederile caietului de obiective se referă la "racordarea la standardele europene privind dotările, echipamentele instituției și de hosting. Calitatea serviciilor culturale oferite și a celor adiacente (fațada teatrului, vânzare bilete, promovare, marketing)... Implementarea unor structuri europene de organizare și funcționare, mediatizare și marketing al spectacolelor".

Cererile, corecte din perspectiva politicilor culturale au dezavantajul că nu pot fi puse în practică întrucât o racordare la standarde europene ar presupune fie închiderea majorității sălilor bucureștene, fie o cheltuială disproporționată cu

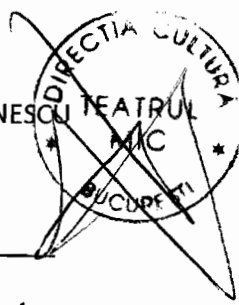

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

realitatea economică prezentă. În ceea ce privește implementarea unor structuri europene de organizare și funcționare, mă simt dator să vă reamintesc că funcționăm pe organigrame și ROF-uri neactualizate, aflate pe anumite segmente în afara legii și cu slabe șanse de a fi aprobate în ritmul modernizărilor structurale pe care ni le-am dori. Prin urmare am fi extrem de recunoscători dacă odată cu noul mandat de management ni s-ar acorda măcar libertatea unei reorganizări cu modificarea organigramei și a ROF-ului, înainte de a proceda la implementarea unor structuri europene.

A. Analiza socioculturală a mediului în care își desfășoară activitatea instituția și propuneri privind evoluția acesteia în sistemul instituțional existent

a.1. institutiile/organizațiile care se adresează aceleiași comunități

În completarea descrierii peisajului instituțional din Caietul de Obiective ar trebui să facem o distincție de fond asupra calității de serviciu public care în viziunea autorului caietului de obiective s-a mutat dinspre "cultura ca serviciu public" spre "instituția – serviciu public". În opinia noastră, instituția este doar expresia, instrumentul autorității care susține cultura ca serviciu public, nu serviciul însuși. Diferența este importantă mai ales pentru modul în care riscă să fie abordată activitatea instituției. De asemenea ar trebui făcută diferența între tipul de serviciu public care este cultura în raport cu celelalte servicii subvenționate de CGPMB, deoarece arta, chiar și cea instituțională nu are manifestări de ghișeu sau utilitate publică. Ea a fost inclusă în rândul "serviciilor publice" prin efectul Art. 33 din Constituția României din pricina costurilor supradimensionate și din pricina specializării exprese pe care ea o presupune. Cultura nu beneficiază de o cerere formulată din partea cetățenilor. Sarcina celor care trebuie să construiască oferta de cultură este cu atât mai dificilă cu cât creatorii trebuie să construiască deodată cu actul artistic și orizontul de așteptare pentru ca bunul cultural să devină produs de consum. Drumul de la *bunul cultural* la *produsul cultural* este un mecanism complicat și nu se finalizează întotdeauna cu un succes.

În ceea ce privește vecinătatea atâtor oferte de cultură în spațiul public bucureștean ea se referă nu numai la publicul de profil. Bucureștiul, spre deosebire de toate celelalte municipii ale țării beneficiază de nenumărate oferte de petrecere a timpului liber. Expoziții, spectacole de teatru, concerte pentru toate categoriile de spectatori, operă, operetă, dans contemporan precum și o paletă variată de evenimente alternative generate nu numai de instituțiile clasice. Toate acestea constituie o permanentă provocare pentru cei care doresc să mai atragă spectatori. În acest context consumul de teatru s-a restrâns foarte mult în raport cu consumul aproape generalizat din perioada comunistă. Teatrul anilor 2012 se așează firesc în locul de drept convenit, mai puțin special decât înainte, pe zona de consum elitist sau aproape elitist, dar cu reflexe de popularitate care ar trebui și ar putea fi benefic exploatare.

Consumul de teatru este unul particular, caracterizat de câteva constrângeri care trebuie luate în calcul în formularea unei strategii: faptul că este un consum colectiv condiționat de deplasarea în centrul capitalei (cel puțin de două ori pentru fiecare vizionare de spectacol), faptul că nivelul de receptare al grupului poate fi extrem de diferit la care se adaugă și disponibilitatea sau energia echipei artistice și manageriale.

Din studiile sociologice specializate efectuate la cererea Teatrului Mic, dar și din alte studii (Barometrul Cultural 2010 sau studiile efectuate de Teatrul Național București) reiese destul de clar că aproximativ toate teatrele bucureștene se bazează, din întreaga masă a populației care vine la teatru, pe un bazin maxim de aproximativ 5% spectatori fideli, dependenți de teatru, la care se adaugă spectatorii ocazionali și cei accidentali, sau persoane care tranzitează orașul și care folosesc aceste ocazii pentru a veni la teatru.

Mai trebuie adăugat că una din particularitățile Teatrului Mic este prezența a două săli cu personalitate distinctă: sala din Matei Millo și sala din Bd. Carol – Teatrul Foarte Mic. Chiar dacă în București mai există teatre cu două săli, care sunt percepute de public ca fiind părți integrate ale aceleiași instituții, în mod paradoxal, dar benefic Teatrul Foarte Mic își are publicul său, deosebit de tânăr, în căutare de experiențe teatrale noi sau alternative. Acesta este și motivul pentru care, la această sală, am găzduit mai ales evenimente dedicate acestei categorii de vârstă.

În perspectivă, ni se pare important să cultivăm această tendință și se vor regăsi mai departe explicații detaliate privind strategia specială pentru sublinierea caracteristicilor sălii din Bd. Carol.

a.2. participarea instituției în/la programe/proiecte europene/internationale

Pentru perioada 2012-2016 Teatrul Mic își propune să dezvolte acțiunile internaționale verificate în mandatul anterior. Se vor continua turneele și deplasările în străinătate, dar vom încerca să creăm un cadru și mai coerent pentru aceste evenimente.

De exemplu, unul din proiectele europene pe care îl dorim finalizat până la sfârșitul viitorului mandat managerial va fi crearea unei rețele internaționale între toate teatrele "mici" – ne referim în primul rând la teatrele care poartă deja același nume cu Teatrul Mic, dar și la teatre cu statut similar.

Un alt proiect planificat este un proiect generat prin Fondul Internațional de Cooperare și Parteneriat Marea Neagră - Marea Caspică (BSCSIF). Teatrul Mic urmează să dezvolte împreună cu această organizație un program european împreună cu alte 10 țări Europene și non-Europene.

Fondul Internațional pentru Cooperare și Parteneriat al Mării Negre și al Mării Caspice este o organizație non-guvernamentală, înființată la inițiativa structurilor guvernamentale din regiunea Mării Negre și a Mării Caspice la data de 4 Martie 2009, în București. Primul obiectiv al Fondului este de a consolida cooperarea regională pe mai multe niveluri. Acest efort va contribui substanțial la găsirea unei

soluții pentru stabilirea unui climat al stabilității și securității în regiune. Cel de-al doilea obiectiv este crearea unui cadru efectiv de cooperare, prin construirea unei organizații-punte, care va oferi statelor oportunitatea de a-și armoniza interesele, în unele cazuri divergente, de a reduce barierele existente, de a facilita contactele între cetățeni de diverse naționalități și încercarea de a depăși disparitățile existente între aceștia. Diferențele civice și culturale sunt generate fie de afilieri la diverse organizații internaționale, fie de nivelurile diferite ale dezvoltării economice și sociale, sau de diversitatea valorilor culturale și tradiționale.

Țările fondatoare ale acestui fond sunt: Republica Azerbaidjan, Georgia, Republica Kazahstan, Republica Kârgâzstan, Republica Moldova, România, Republica Turcia și Ucraina.

Ca urmare a tendinței generale de anulare simbolică a granițelor și de încurajare a dialogului cultural european, cât și ca urmare a interesului explicit al BSCSIF exprimat în misiunea programului, Teatrul Mic a propus identificarea termenilor generali în care se poate vorbi despre o colaborare între instituții teatrale din țări diferite.

Programul propus de Teatrul Mic cuprinde două etape: una de studiu și analiză, urmată de una de teatru propriu-zis. În acest sens, ne propunem să organizăm în prima fază, o întâlnire a directorilor de instituții teatrale, publice și private, din țările membre ale BSCSIF. Vor avea loc sesiuni de informări și dezbateri, se vor stabili punctele comune în ceea ce privește funcționarea instituțiilor ce vin din zone cu background-uri culturale diferite, cu sisteme de finanțare și legislație diferite. Se va putea astfel stabili un cadru general în care instituțiile pot concepe și realiza un program comun. Cea de a doua fază, constă în organizarea unui festival de teatru, desfășurat în fiecare an în altă țară dintre cele membre, la care să participe toate instituțiile partenere.

a.3. cunoașterea activității instituției în/de către comunitatea beneficiară a acestora

Un studiu efectuat la cererea Teatrului Mic de către Universitatea București - Facultatea de Sociologie și Asistență Socială (Secția Sociologie) a demonstrat că cercetarea sociologică, mai ales atunci când este efectuată pe un eșantion mare (1200 de persoane) și într-un interval de timp suficient de mare (5 luni) poate releva aspecte care scapă intuiției obișnuite a profesioniștilor din teatru. Astfel dacă pentru unii dintre profesioniștii scenei consumul de teatru poate fi considerat un consum de elită, studiul a demonstrat că publicul fidel al Teatrului Mic nu face neapărat parte din ceea ce sociologic poate fi identificat ca elită socială. Spectatorul Teatrului Mic este de condiție medie sau chiar modestă dar cu obiceiuri de consum intelectual de bună calitate. Dacă pe plan național vârsta medie a spectatorului de teatru este sub 55 de

ani, la Teatrul Mic procentul cel mai mare de vizitatori sunt în categoria 19-24 de ani respectiv 26 – 35 de ani, public cu ocupație preponderent intelectuală (meserii intelectuale sau studenți) sau chiar elevi de liceu.

În perioada următoare TM intenționează să repere studiul pe segmentele principale pentru a verifica dacă există modificări semnificative de stratificare a publicului fidel și pentru a măsura din nou cantitativ bazinul potențial de public pentru care își dimensionează strategia pentru următorii patru ani.

Alături de măsurătorile cantitative există intenția de a face și determinări calitative, pe mai multe segmente, necesare alegerii anumitor titluri în repertoriu precum și pentru a alege cele mai bune metode de promovare sau marketare a acestor producții.

Cunoașterea activității teatrului de către comunitatea beneficiară presupune de fapt o strategie de stabilire a unei comunicări cât mai directe cu publicul pentru a verifica reacțiile la spectacolele prezentate dar și pentru a sonda orizontul de așteptare și nivelul de receptare estetică.

Se vorbește foarte mult despre nivelul de educație spectacolului de teatru, iar profesioniștii se tem întotdeauna de pericolul de a oferi spectatorului ceea ce-și dorește. Credem că este o falsă problemă întrucât noi considerăm că teatrul înseamnă în primul rând **divertisment** și abia după aceea **mesaj** sau **educație**. Prin urmare primul gest pe care trebuie să-l facem este să atragem spectatorii, iar profesioniștii să-și arate măiestria în alegerea unui divertisment de calitate; urmând ca abia după aceea să se ajungă la mesajele educaționale și civice dorite.

a.4. acțiuni întreprinse pentru îmbunătățirea promovării/activități de PR/de strategii media

Avem ca prim reper pentru toată strategia de promovare modul în care spectatorii își procură informațiile culturale. Din studiul efectuat reiese clar că cele mai eficiente forme de comunicare sunt prietenii, colegii, familia și sursele de informare de massă. Am constatat cu această ocazie că unul din mijloacele clasice – afișul - mai funcționează foarte puțin. Din acest motiv pe viitor vom tipări doar o serie mică de afișe care vor fi distribuite diferit, cu accent pe punctele nodale de circulație: stații de metrou, autobuze, tramvaie și troleibuze, bistrouri, pizzerii, cafenele, săli de așteptare din policlinici, universități, licee etc. Vor fi abordate și agențiile de turism și hotelurile care găzduiesc oameni ce tranzitează orașul.

Foarte curând s-ar putea să descoperim că am putea să renunțăm la panotajul stradal sufocat deja de cel comercial, cu atât mai mult cu cât nici acum Primăria nu a

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

reușit să ne ofere niște spații de expunere dedicate de dimensiuni mari, care să găzduiască afiș de artă.

Vom folosi aniversarea de 50 de ani a TM pentru o lună de evenimente PR de amploare căreia îi vom asigura o vizibilitate deosebită în toate mediile consacrate.

O atenție deosebită va fi acordată spațiului internet extrem de activ pentru publicul activ și fidel al Teatrului Mic. În acest scop vom intensifica promovarea pe internet și rețelele de socializare.

Contractele de parteneriat media ale Teatrului Mic sunt încheiate anual, încercând să se păstreze echilibrul între diferitele mijloacele media.

Pentru utilizatorii internet, vizibilitatea este deja asigurată de 24FUN (săptămânal machetă, de un format mai mare la premieră, banner pe pagina web - 10 zile, pentru fiecare premieră), port.ro (banner la premieră - 2 săptămâni; cronică a redactorilor port.ro, concurs), ArtActMagazine (banner timp de 2 săptămâni și newsletter la premieră), Yorick (banner la premieră timp 10 zile, anunț și cronică). Pe spațiile radio vom utiliza aceleași strategii experimentate până acum - Radio România Cultural (interviuri cu echipa artistică, prezentarea spectacolului în toate emisiunile teatrale ale postului), Smart FM (spot radio cu difuzare la fiecare programare a spectacolului, concurs).

Vom continua și parteneriatele cu presa scrisă - care are însă mari probleme de distribuție și eficiență în ultimii ani - cu revista săptămânală Flacăra (interviu și cronică pentru fiecare premieră) și urmează să încheiem un parteneriat pe termen lung cu publicațiile grupului Media Pro. Din nefericire, majoritatea cotidianelor au trecut pe suport online, echipele de marketing sunt reduse la minim, iar paginile de cultură se limitează la preluarea știrilor, prin urmare, parteneriatul cu aceste publicații nu mai este rentabil. Lipsa spațiilor de promovare a culturii și a teatrului în general nu este compensată de publicațiile de specialitate (două la număr și menite să acopere evenimentele din toată țara).

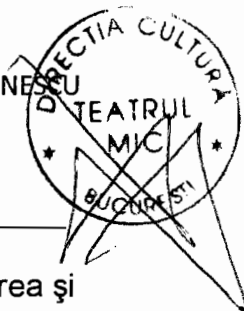
De asemenea, există parteneriate care vor fi continuate cu TVR Cultural (care difuzează, timp de zece zile, spotul fiecărei premiere și promovează evenimentul în cadrul Jurnalului Cultural), cu Cocor Media Channel (care difuzează imagini din spectacol pe ecranele de pe magazinul Cocor) și cu rețeaua Zoom Tv (care asigură promovarea spectacolelor teatrului pe ecranele de la metrou și din alte spații publice).

Distribuția de cartoline care prezintă spectacolele Teatrului Mic este realizată, ca urmare a unui parteneriat cu New Europe Media, în spații precum ceainării, librării, cluburi, hoteluri etc.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

Pe viitor se intenționează păstrarea direcțiilor descrise mai sus și identificarea și dezvoltarea de noi spații de promovare, în primul rând stradale, dar și în print, online, radio și TV. Profitând de noile prevederi CNA, care anunță obligativitatea existenței pe fiecare post de televiziune a 20 de minute pe zi dedicate culturii, vom încerca să propunem posturilor colaborări care să promoveze imaginea și activitatea Teatrului Mic.

Prin resurse public-private, intenționăm achiziționarea unei mașini de tipărit, care să răspundă nevoilor teatrului. Ea va răspunde în primul rând nevoilor uzuale ale teatrului (tipărirea de afișe, caiete program și cartoline), dar va fi și o modalitate mai economică de a realiza o publicație lunar-trimestrială, care să răspundă nevoilor de promovare ale spectacolelor Teatrului Mic.

a.5. reflectarea instituției în presa de specialitate

Până acum TM a avut parte de un tratament egal cu cel al celorlalte teatre din București, dar se simte din ce în ce mai mult lipsa unor publicații de specialitate pe piață. În noul mandat de va încerca să achiziționăm din resurse private o tipografie de mici dimensiuni pentru editarea materialelor proprii și a unei publicații lunare/trimestriale de specialitate care să răspundă nevoii de informare.

Programul repertorial, comunicatele de presă, articolele și emisiunile de întâmpinare sau strict informaționale, precum și cele de analiză contribuie împreună la promovarea evenimentelor teatrului și se regăsesc în Anexa 1 - Dosarul de presă (selectiv, pentru anul 2011)

a.6. profilul beneficiarului actual

Așa cum am amintit la pct. a.3, studiul efectuat a furnizat date suficiente de detaliate pentru a putea determina nu numai un profil distinct al spectatorului Teatrului Mic dar și tendințele de creștere ale acestui public "captiv" prin oferta repertorială. Prin urmare spectatorul cel mai des întâlnit în sala de teatru la Teatrul Mic este tânăr student sau intelectual până în 40 de ani. Alături de aceștia se mai poate evidenția o categorie destul de numeroasă de persoane peste 55 de ani atrase de vedetele Teatrului Mic, actori de renume cu o importantă și longevivă carieră de teatru. De altfel unul din criteriile de selecție a spectacolelor relevat de studiu a fost cel al distribuției, motiv pentru care vom continua această strategie artistică printr-un program special dedicat vedetelor.

Evident însă că nu ne propunem să ne axăm pe un profil anume. Nici pe categorii de vârstă și nici pe preferința exclusivă a consumatorilor nu se poate până

la urmă construi un repertoriu echilibrat. Nu intenționăm să canalizăm toată oferta într-o anumită direcție, după cum nu intenționăm să ne uniformizăm stilul prin canalizarea unilaterală. Ar fi păcat să ne gonim spectatorii indeciși limitând oferta la spectacole contemporane sau clasice. Vom aplica însă cu siguranță o strategie de comunicare diferențiată și vom încerca să țintim explicit anumite genuri de spectacole, funcție de programele generale enunțate în strategia managerială.

Optăm în acest mandat pentru câteva programe clare care să poată include o serie de producții a căror atractivitate a fost deja verificată în mandatul managerial precedent.

Teatrul Mic a reușit de-a lungul anilor să dobândească un public fidel datorită abordării repertoriale și a prezenței pe afișe a mari nume, actori, regizori, autori de texte dramatice. Însă, dincolo de preferința exprimată pentru comedie, cele două săli au avut și au în continuare strategii bine definite, prin urmare, tipologii de receptori diferiți. Astfel, sala din C-tin Mille, Teatrul Mic, primește un public eterogen, dar pretențios, care preferă repertoriul clasic și alege cu grijă spectacolele realizate după texte solide, puse în scenă de regizori importanți, în care din distribuție fac parte actori consacrați. Categoria de vârstă este de 30-50 de ani, intelectuali, dar nu numai, care aleg să-și petreacă timpul liber într-un mod plăcut și educativ. Fiind persoane active, marea majoritate preferă spectacolele programate la sfârșitul săptămânii. Criteriile de selecție ale unui spectator la TM sunt: nume mari pe afiș, accesibilitatea, genul spectacolului, texte cunoscute, ziua reprezentăției, prețul билетelor.

Sala din Bdul Carol și-a format în ultimii ani un public mult mai tânăr, care urmărește noutatea textului, temele abordate și gradul de inovație și experiment al propunerii. Categoria de vârstă este de 18-35 de ani, elevi, studenți sau proaspăt absolvenți, preocupați de noutățile tehnologice și de actualitatea tematicii. Criteriile de selecție ale unui spectator al acestei săli sunt: tema abordată (sunt preferate spectacolele care vorbesc deschis și critic despre România de aici și acum), interactivitatea, limbajul firesc, provocarea de orice tip, numele de pe afiș (există spectatori care urmăresc îndeaproape evoluția unui regizor sau a unui actor).

a.7. beneficiarul-tintă al activităților institutiei

Pe termen scurt vom putea în următorii ani să fructificăm observațiile și experiențele anterioare mai ales pe segmentul de spectatori tineri și foarte tineri, cu

experiență redusă în consum de spectacol de teatru dar și cu stil de viață fundamental diferit de cel cunoscut. Există o foarte importantă categorie de public care este de obicei neglijată în strategiile artistice de teatru. Este vorba de acea categorie de cetățeni foarte tineri, născuți după 95-97 ale căror familii au fost obligate să se preocupe exclusiv de găsirea unor mijloace decente de existență, oameni cu câte două sau trei slujbe, sau părinți plecați să lucreze în străinătate, de care nu s-a ocupat nici școala, așa cum ar fi avut ei nevoie și nici alte instituții ale statului. Fiind în mod deosebit sensibilă la această categorie socială, echipa Teatrului Mic va iniția un program special pentru acești foarte tineri viitori spectatori. Sperăm ca prin acest program să creștem un public numai al nostru dar și să aducem pentru ei o problemă pe care deocamdată nu o întâlnim în sala de spectacol.

Am depistat un public tintă tinerii de 16 potențial atrași de comunicarea prin teatru, care au întrebări la care nu se răspunde, au interes dar nu există răspuns la această cerere formulată.

Pe termen lung, alături de acești spectatori valorificați pe cât mai multe paliere de activități teatrale și comunicaționale, vom continua să oferim bucureștenilor divertisment de bună calitate și subiecte, care fie că sunt clasice sau contemporane, să rimeze cu așteptările lor.

a.8. descrierea modului de dobândire a cunoașterii categoriilor de beneficiari (tipul informațiilor: studii, cercetări, alte surse de informare)

Studiul efectuat în colaborare cu studenții sociologi a constatat într-o cercetare sociologică de tip transversal prin intermediul chestionarului de opinie autoadministrat. Ancheta s-a desfășurat în perioada noiembrie – martie în zilele de joi, vineri, sâmbătă și duminică la opt titluri diferite. Fără a intra în detaliile despre stilul de viață al respondenților au fost efectuate stratificări pe următoarele subiecte:

- vârstă
- studii (ultima școală absolvită)
- ocupație
- alte variante de consum cultural (expoziții, concerte, muzee etc.)
- frecvența mersului la teatru
- modul de procurare a informațiilor și biletelor
- principalele criterii de selecție al spectacolelor (tiltu, distribuție, gen de piesă)

Ipotezele de la care s-a pornit au fost următoarele:

1. oamenii care merg frecvent la teatru au studii superioare și venituri peste medie
2. profilul oamenilor care merg la teatru este diferit al celor care merg în timpul săptămânii față de cei care merg în week-end
3. consumul cultural este direct proporțional cu statusul social

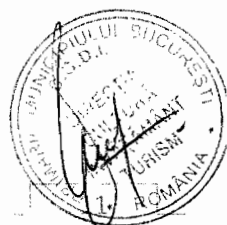
Alături de aceste determinări au mai fost selectate și întrebări directe legate de nemulțumirile explicite față de diverse aspecte legate de gradul de confort al spectatorului (atitudinea personalului de sală, confortul scaunelor, spațiile de socializare etc.)

În final materialul care constituie cercetarea a fost extrem de util atât pentru înțelegerea modului de consum cât și a nemulțumirilor care ar putea determina nerevenirea în sala de spectacol.

Din păcate studiul făcut cu studenții secției Sociologie nu ne-a putut releva o imagine explicită decât pentru publicul vizitator, adică pe acel segment deja câștigat de partea teatrului, iar ceea ce am putut verifica au fost doar motivațiile acestui public "captiv". Acesta este motivul pentru care, în următorul mandat intenționăm să facem o nouă determinare cantitativă și calitativă; dar de data aceasta vom încerca o abordare diferită, cu chestionare în afara teatrului pentru a sonda bazinul de public **potențial** (adică acel public susceptibil de a fi atras de ofertele Teatrului Mic dar care din motive necunoscute nu frecventează încă sălile noastre). În acest fel s-ar putea determina și o clasificare de interes dar și o hartă a publicului și non-publicului din București.

a.9. utilizarea spațiilor institutiei

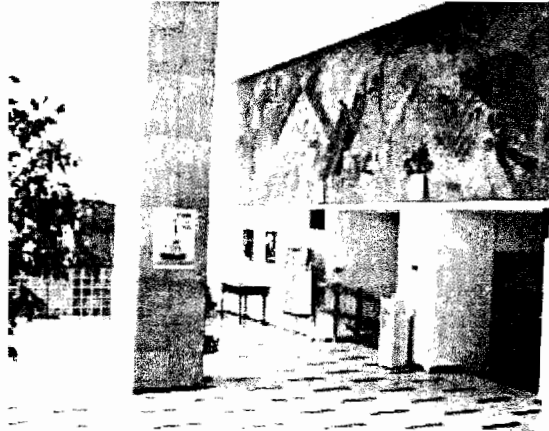
Dincolo de spațiile de spectacol, Teatrul Mic folosește spațiile adiacente pentru activități culturale conexe sau pentru Serviciul Marketing. Până în prezent, acolo unde a fost posibil, premierele au fost însoțite de lansări de carte sau vernisaje de expoziții. De asemenea, în parteneriat cu editura fundației "Camil Petrescu", în fiecare seară de spectacole la Teatrul Mic funcționează un stand de carte de teatru. Spațiul cel mai frecvent folosit a fost, pentru aceste evenimente, foaietul sălii din Constantin Mille 16.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

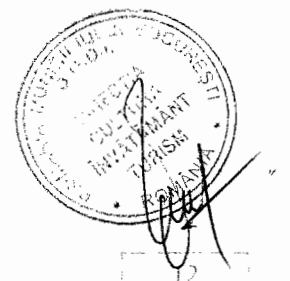
PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINEȘU

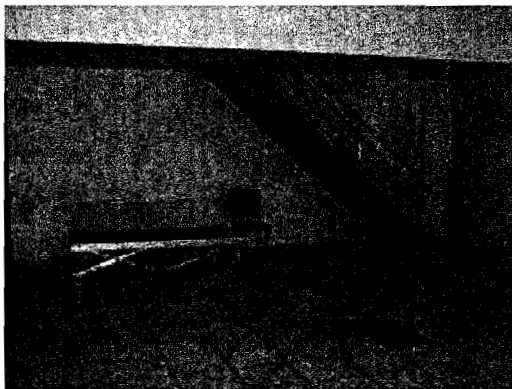

Odată cu reabilitarea spațiilor din Bd. Carol 21, aceste evenimente vor căpăta un caracter permanent. Casa de bilete de la această adresă funcționează ca un spațiu de primire și de prezentare a spectacolelor Teatrului Mic, având avantajul amplasării pe un bulevard circulat și a existenței unui spațiu generos în care publicul poate viziona materiale despre spectacole (spoturi, afișe, cartoline).

Sălile adiacente intrării, vor deveni spații dedicate evenimentului și întâlnirilor. Astfel, una dintre săli va fi transformată în librărie de specialitate, unde vor fi prezentate spre vânzare atât monografiile de artiști, albume de specialitate, cărți de critică și istorie teatrală și cinematografică, cât și caiete program și afișe ale spectacolelor Teatrului Mic. Aici se vor putea organiza, în cerc restrâns, spectacolele-lectură și discuții pe teme abordate de spectacolele teatrului.

Cealaltă sală va deveni un spațiu dedicat în principal întâlnirilor. Va găzdui o pinacotecă și va fi dedicată expozițiilor de fotografie de teatru, scenografie, costume sau artă plastică ce are ca subiect arta teatrului. De asemenea, această sală va putea găzdui mici concerte, gândite pe ideea reînnoșării tradiției celebrelor serate ale Teatrului Mic realizate de regretatul Iosif Sava. Tot aici publicul va beneficia de un spațiu deschis al întâlnirilor libere cu actorii teatrului.

Totodată, prin amplasarea pe bulevard și vitrinele generoase, cele două săli funcționează ca spații de promovare ale spectacolelor Teatrului Mic. Acest lucru compensează întrucâtva amplasarea Teatrului Mic pe o stradă pe care majoritatea clădirilor se află în ruină și pe care pietonii o ocolesc.

a.10. propuneri de îmbunătățiri ale spațiilor: modificări, extinderi, reparații, reabilitări, după caz

Teatrul Mic funcționează într-o clădire de peste 100 de ani, care nu a suportat modificări majore în ultima perioadă.

Având în vedere aprobarea Consiliului General, în momentul aprobării sumei solicitate, la Teatrul Mic vor începe lucrări care au în vedere atât consolidarea tehnică a clădirii cu realizarea unor spații în plus, cât și redesenarea sălii de spectacole.

Refacerea și consolidarea tehnică presupun:

- refacerea fațadei teatrului respectând arhitectura originală, dar oferindu-i o tușă contemporană;
- crearea a două spații pentru actori: o sală dedicată perioadei de repetiții la masă și o sală pentru întreținerea condiției fizice, plastice și vocale a artiștilor angajați;
- realizarea unui studio creație-marketing, așa cum realitatea o impune. Acest spațiu dedicat de lucru pentru departamentul de marketing și comunicare va funcționa ca loc de primire a reprezentanților partenerilor și ca spațiu de creație a materialelor de promovare a teatrului (pentru print, audio sau video), revistei și celorlalte materiale tipărite (albume, monografie) ce se vor pregăti în vederea aniversării a 50 de ani de la înființarea Teatrului Mic.

Redesenarea sălii presupune:

- crearea unui spațiu propice pentru receptarea spectacolului; la sugestia spectatorilor, ce reclamă spațiul prea mic dintre rânduri, intenționăm eliminarea a două rânduri din schema actuală a sălii și schimbarea fotoliilor cu unele mai largi și mai comode;
- configurarea scenei și utilizarea ei cu mijloace moderne. Nivelul spectacolelor și exigențele regizorilor impun modificări pentru această scenă, care nu a beneficiat de modificări din 1965. Utilizarea cu turnantă, trape și ștangi

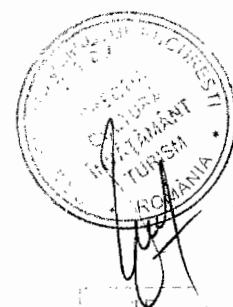
Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

automatizate va facilita realizarea de spectacole moderne din punct de vedere tehnic, dar și înlocuirea forței brute (și tot mai insuficiente) cu aparatură de scenă aflată la un standard tehnic necesar în acești ani.

Tot în ideea îmbunătățirii și diversificării ofertei, intenționăm preluarea și consolidarea Grădinii de Vară pentru a o transforma într-un teatru în aer liber. Pe modelul repertorial al Grădinii Union (vodeviluri, cabaret, numere de stand-up), acest spațiu va încerca reînnoirea tradiției antebelice a grădinilor bucureștene.

B. Analiza activității profesionale a instituției și propuneri privind îmbunătățirea acesteia

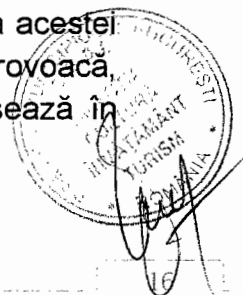
b.1. analiza programelor/proiectelor institutiei

Parte din programele și proiectele instituției au fost amănunțit descrise în ultimul raport de management. Din perspectiva anului 2011, ele au funcționat și au și avut rezultatele așteptate. Din acest motiv multe dintre programele de succes vor putea fi reluate în mandatul viitor. De asemenea, se intenționează păstrarea deschiderii către propunerile venite din partea altor instituții, proiecte care vin să completeze programele Teatrului Mic.

Pentru anul de referință 2011, proiectele Teatrului Mic s-au axat pe comedie (*Sex on the bici*, *Visul unei nopți de vară*), teatru social (*Google*, *țara mea!*, *Zero db*), sprijin oferit tinerilor absolvenți (*Hamlet-un exercițiu*) și program educațional (*5 teatre - 5 licee*). Ele s-au desfășurat după cum urmează:

Teatrul Mic prezintă la început de an (8 ianuarie 2011) o comedie de succes. *Sex on the bici*, după *Dorințele sexuale ale soțului meu aproape m-au înnebunit* de John Tobias reunește pe aceeași scenă cinci excelenți actori de comedie. După o pauză de câțiva ani, Florin Călinescu revine în forță pe scena Teatrului Mic alături de doi dintre colegii lui de generație: Adriana Șchiopu și Doru Ana. Cei trei împlinesc în acest an 30 de ani de la absolvirea Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică, iar spectacolul este dedicat, cu acest prilej, profesoarei lor de suflet, Olga Tudorache. Lor li se alătură un veteran al comediilor de la Teatrul Mic, Sorin Medeleni și tânăra actriță Andreea Grămoșteanu, cunoscută iubitorilor de gen din serialul *Mondenii*, dar și de pe scena Teatrului Foarte Mic.

Continuând tradiția spectacolelor și evenimentelor cu implicare socială, Teatrul Mic găzduiește, luni, 21 martie 2011, cu ocazia Zilei Internaționale de luptă împotriva discriminării rasiale, un proiect care își propune să reunească mai mulți factori implicați în problematica discriminării. În 21 martie, la Teatrul Foarte Mic, ora 17.30 are loc vizionarea spectacolului *Google*, *țara mea!* de Mihaela Michailov, urmată de discuții cu publicul. Invitați sunt studenți, cadre didactice, persoane publice, formatori de opinie, reprezentanți ai organizațiilor guvernamentale. Evenimentul este organizat în parteneriat cu Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD). Prin acest proiect se urmărește punerea în discuție a acestei problematici; pornind de la un act artistic și de la dezbaterile pe care le provoacă, participanții sunt stimulați să identifice aspectele stereotipe care declanșează în

comportamentul uman acțiuni discriminatorii. Discuțiile vor fi moderate de jurnalistul Mircea Toma și de Președintele CNCD, domnul Csaba Ferenc Asztalos.

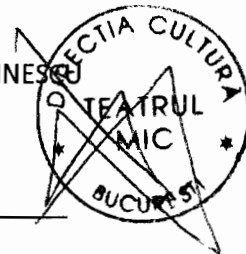
Cum e să te naști surdomut în România ? Poți merge la școală specială unde înveți limbajul semnelor și unde ești încurajat să deveni cofetar. Sau lăcătuș. Sau electrician. Sau poți alege să nu mergi la acea școală specială, să nu înveți limbajul semnelor și să încerci să te integrezi printre cei care vorbesc și aud. Sau, sfidându-ți < deficiența >, poți visa să ajungi dansator și să faci tot posibilul pentru a-ți împlini visul. Dar orice ai face, societatea nu e pregătită pentru tine. Zero decibeli prezintă această realitate a surdomuților, dar și realitatea, mult prea asurzitoare, a noastră, a celorlalți locuitori ai Bucureștiului. O nouă premiera absolută, în 16 aprilie, la Teatrul Foarte Mic.

La început de stagiune, Teatrul Mic și-a întâmpinat publicul cu o super-producție: *Visul unei nopți de vară* după William Shakespeare. Dincolo de performanța artistică de netăgăduit, regizorul Gelu Colceag vine cu o propunere foarte ambițioasă pentru teatrul bucureștean de astăzi: o echipă formată din 30 de actori, cu distribuție dublă pentru cea mai mare parte a rolurilor. O țesătură complicată de întâmplări și intrigi sentimentale se petrec noaptea, ca într-un vis. Faptele, care încep să se desfășoare simplu, obișnuit, pe pământ, se transformă pe măsură ce noaptea înaintează și pădurea este mai adâncă, devenind din ce în ce mai halucinante. Este o noapte fantastică, ce prinde în plasă deopotrivă pământeni și nepământeni. Este un joc frenetic, o propagare magică de fericire, o exuberanță contagioasă, ce se revarsă peste toți. Seri de vis alături de personajele lui Shakespeare, 7 și 8 octombrie 2011.

O trupă de actori ambulanți, Shakespeare Company, alege să prezinte, dintre toate textele dramaturgului, Hamlet. Rolurile sunt împărțite de unul dintre ei, fără a se gândi prea mult, pe criterii doar de el știute. Chiar dacă textul lui Shakespeare este respectat întocmai, distribuirea unor tipologii atipice în rolurile deja clasice, face ca spectacolul prezentat de această trupă să fie proaspăt, amuzant și surprinzător pe alocuri. Teatrul Mic și Shakespeare Company au așteptat publicul duminică, 16 octombrie 2011, la Teatrul Foarte Mic, la premiera spectacolului *Hamlet - un exercițiu* de William Shakespeare, regia Liliana Pană.

În cadrul programului de suport pentru tinerii profesioniști, Teatrul Foarte Mic a găzduit trupa de improvizație Backstage Boys cu un spectacol aniversar plin de surprize, cu ocazia împlinirii a primului an de activitate. În data de 9 noiembrie 2011, ora 19.00, cei șapte membri ai trupei au prezentat spectacolul „Backstage Men”. Inițiată în toamna anului 2010, trupa este formată din absolvenți ai clasei de actorie a UNATC, formați ca echipă în urma unui an de antrenament pe metoda Keith Johnstone, în cadrul proiectului "Teatru Sport! cu Johnstone Babies", coordonat de Mihaela Sîrbu.

Teatrul Mic s-a alăturat inițiativei Fundației ECDL România, participând la proiectul 5 Licee - 5 Teatre, proiect care și-a propus să încurajeze implicarea liceenilor în activități culturale. După ce, în prima fază a proiectului 150 de elevi de la 5 licee ale capitalei au vizionat trei spectacole ale Teatrului Mic, în a doua etapă, elevii Școlii Superioare Comerciale "Nicolae Kretzulescu" au beneficiat de un tur în culisele teatrului, o prezentare a echipamentelor de scenă și a modului în care se desfășoară repetițiile și au fost consiliați în vederea realizării unei scenete pe tema "Drepturile omului".

b.2. analiza participării la festivaluri, gale, concursuri, saloane, târguri etc. (în țară, la nivel național/internațional, în Uniunea Europeană, după caz, în alte state)

În anul 2011, Teatrul Mic a fost invitat să participe la următoarele festivaluri:

- Festivalul de Teatru de la Piatra Neamț - *Crazy Stories in the City* (16 oct 2011)
- Festivalul Național de Teatru - *Crazy Stories in the City* (28 și 30 nov 2011)
- Festivalul Demoludy din Olsztyn, Polonia - *Sado Maso Blues Bar* (20 oct 2011) - turneu realizat cu sprijinul ICR Varșovia
- Festivalul de Teatru Clasic de la Arad - *Visul unei nopți de vară* (12 oct 2011)
- Festivalul de Comedie de la Galați - *Sex on the bici* (9 oct 2011)
- Galele Zilelor Focșănene - *Băieții de aur* (29 martie 2011)

Pe tot parcursul anului 2011 au fost organizate deplasări la Călărași, cu cele mai populare comedii din repertoriu: *Sex on the bici*, *Băieții de aur*, *Cum iubește cealaltă jumătate*, *Pe gaura cheii*, *Spionul balcanic*.

Modul de organizare al acestor deplasări implică minime cheltuieli pentru teatru. În același timp însă, capitalul de imagine câștigat este uriaș. Desigur, prezența într-un festival înseamnă în primul rând vizibilitate în fața unui public ce cunoaște mai puțin actorii Teatrului Mic sau, îi știe doar de la televiziune. Deloc de neglijat este și prezentarea în fața unui public de specialiști din România și, în cazul Festivalului Național și a festivalurilor din străinătate, din întreaga lume. Prezența Teatrului Mic în ziarele locale cât și pe bannere de promovare a festivalului este iarăși un câștig de imagine considerabil.

Încurajăm constant prezența selecționerilor de festival la toate premierele Teatrului Mic și înscriem producțiile noastre la cele mai importante festivaluri din

Europa, urmărind însă întotdeauna ca deplasările să se facă fie din bugetul festivalului respectiv, fie din fonduri atrase (ex: ICR prin Programul Cantemir, Uniter).

Toate aceste turnee au fost făcute, în proporție de 90%, pe alte surse financiare, fie din bugetul altor autorități locale, fie prin alte organizații private. Succesul și feed-backul pozitiv atât din partea spectatorilor cât și din partea artiștilor care se simt foarte bine atunci când sunt apreciați de publicul din țară ne determină să continuăm și în următorii ani, acest tip de deplasări.

b.3. analiza misiunii actuale a institutiei: ce mesaj poartă institutia, cum este percepută, factori de succes și elemente de valorizare socială, așteptări ale beneficiarilor etc.

MISIUNEA este una dintre cele mai importante elemente de identificare a unei structuri. Întrucât orice organizație este un organism viu, cu o dinamică proprie, misiunea se poate modifica după parcurgerea câtorva cicluri de dezvoltare. De aceea este uneori nevoie ca ea să fie analizată și reformulată în consecință, fapt care va genera și o modificare corelativă a obiectivelor, strategiilor, activităților etc.

Așa cum este redactată în Caietul de Obiective, misiunea este de fapt o descriere a obiectivelor din perspectiva legii speciale, valabilă pentru orice organizație sau instituție de teatru cu acoperire națională.

Dacă până în acest moment nu a existat o misiune formulată ca expresie a unei politici și strategii subsecvente din partea autorității, începând cu acest mandat, vom acorda mai multă atenție acestei formulări care va trebui să închidă esența și rațiunea de a exista a Teatrului Mic.

Din experiența de până acum profilul și identitatea Teatrului Mic se conturează ca un teatru angajat în comunicare directă cu publicul, cu dorința de a-i oferi în primul rând divertisment de calitate, un mesaj social contemporan ca răspuns la cererea a ceea ce el și-ar dori să vadă. Teatrul, în opinia noastră, nu trebuie să se izoleze într-un discurs muzeal contemplativ ci să devină mai activ-atractiv pentru a putea eventual, să infiltreze mai apoi publicului câștigat, mesajul social și educativ.

b.4. concluzii

Misiunea se îndeplinește în general prin toată strategia managerială. Evident linia repertorială este decisivă pentru impunerea unui anumit mesaj ca și pentru o identitate distinctă. Ea este expresia focalizată pe comunicarea în exterior a unei identități clare și inconfundabile.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINEȘU

Teatru vital pentru public este un teatru care generează dependență culturală de aceea poate că o formulare explicită și transmisă ca mesaj identitar ar grăbi alegerea unor nehotărâți.

Întrucât înțelegem importanța și valoarea acestui tip de mesaj, nu ne vom grăbi să formulăm în acest proiect o nouă misiune a Teatrului Mic, misiune care va trebui să fie rezultatul unor cercetări profesionale și profesioniste în primul an de mandat.

C. Analiza organizării instituției și propuneri de restructurare și/sau de reorganizare, după caz

Structura organizatorică a Teatrului Mic, concretizată în organigramă, fundamentată la propunerea managerului, se elaborează de către instituție, se avizează pentru conformitate de direcția de resort din aparatul de specialitate al Primarului General și se aprobă de către Consiliul General al Municipiului București, la propunerea Primarului General.

Teatrul Mic are următoarea structură organizatorică:

A. Conducerea instituției. Conducerea executivă

- Director, denumit în continuare Manager
- Director adjunct
- Contabil șef
- Șef birou Resurse Umane-Salarizare, Contencios
- Șef birou Marketing-Asistență Dramaturgică, Promovare Spectacole
- Șef Secție Exploatare Scenă
- Șef Atelier Producție
- Șef birou Administrativ Aprovizionare
- Șef birou Financiar Contabilitate
- 5 Șefi Formație Muncitori

B. Organisme colegiale deliberative și consultative, care asistă managerul în activitatea sa:

- Consiliul Administrativ
- Consiliul Artistic

C. Aparatul de specialitate și aparatul funcțional

- Birou Resurse Umane - Salarizare Contencios

- Compartiment Securitate și Sănătate în Muncă
- Compartimentul Artistic
- Birou Marketing - Asistență dramaturgică, Promovare Spectacole
- Secția Exploatare Scene
- Atelier producție
- Birou Administrativ Aprovizionare
- Birou Financiar Contabilitate
- Compartiment Achiziții Publice

c.1. analiza reglementărilor interne ale institutiei și ale actelor normative incidente

și

c.2. propuneri privind modificarea reglementărilor interne și/sau ale actelor normative incidente

Actele normative reglementative care guvernează activitatea TM sunt de mai multe categorii distincte:

i. **Legi cu caracter general care afectează toate instituțiile publice** (Codul Muncii, Legea salarizării unitare – L 284/2011, Legea finanțelor publice, Ordonanța 34 a achizițiilor publice, L 215/2006 – Legea administrației publice locale – am listat doar cele mai importante acte normative care au impact major asupra activităților directe)

ii. **Legi speciale** (Ord. 21/2007 aprobată cu modificări prin L 353/2007 – legea instituțiilor de spectacole și concerte și a impresariatului artistic, OUG 189/2008 aprobată și modificată prin L 269/2009 – Legea managementului instituțiilor publice de cultură, HG 1301/2009 – modelele de regulamente de concurs, evaluare, modelul proiectului și raportului de management, modelul contractului de management

iii. **Acte normative de la nivelul autorității locale** – hotărâri ale CG al PMB și dispoziții ale PGMB.

iv. **Acte normative interne** ROF (Regulamentul de organizare și funcționare), ROI (Regulamentul de ordine internă)

v. **Alte proceduri interne**

i. Legi cu caracter general care afectează toate instituțiile publice

Este vorba mai ales de legile generale care sunt în cea mai mare parte construite cu aplicare pentru alte domenii decât cultura (mai ales pentru segmentele de funcționari sau bugetari de toate categoriile). Acesta este și motivul pentru care sunt în marea lor majoritate mai degrabă potrivnice actului artistic, decât stimulatoare. Concret, practica contractelor pe perioadă nedeterminată pentru personalul de specialitate coroborată cu plafonările și limitările exprese din legea salarizării unitare fac din întregul sistem o structură blocată în propria piele, incapabilă de evoluție sau performanță, condamnată la acumulare continuă. Dacă adăugăm la acestea și regulile stricte ale cheltuirii banului public obținem niște organizații obligate să funcționeze pe model sovietic, a căror unică rațiune de a exista este aceea de a oferi locuri de muncă, nu de a face performanță artistică sau "entertainment". Lipsa de flexibilitate în interiorul bugetului de venituri și cheltuieli face ca actul de conducere să fie mai mult executiv decât creativ și eficient. Un alt succes evident este reprezentat de legea sponsorizării a cărei inaplicabilitate este din ce în ce mai clară în ultimii ani de recesiune. Din păcate aceste legi de sistem general nu sunt contracarate de o lege de sistem proprie doar culturii care să afirme că valoarea în sfera noastră de activitate nu este dată nici de vechime nici de numărul de ani petrecuți într-o unică instituție.

ii. Legi speciale

Parte din reglementările speciale reușesc să dea câteva excepții de la constrângerile generale dar acestea au la rândul lor neclarități sau zone inaplicabile din motive de construcție sau de modificări ulterioare. Unele sunt suprareglementări care ajung până la cazuistică în loc să ofere doar un cadru general de acțiune coroborat cu sancțiuni corelative pentru nerespectarea principalelor prevederi. De altfel parte din ignorarea legilor actuale se datorează lipsei de sancțiuni explicite din textul acestor legi. Legea principală a instituțiilor de spectacole nu face nicio distincție între mai multe feluri de instituții de același fel inducând astfel ideea eronată că toate teatrele au aceleași sarcini și obiective, că teatrul unei comunități de 50.000 de locuitori este egal cu cel al comunității cu 2 milioane de locuitori. Inegalitățile în modul de reglementare se manifestă și în materie de structuri: nu există norme de structură, dar există obligații procedurale care ar putea fi respectate fie cu exces de personal fie cu o flexibilitate obligatorie a funcțiilor de specialitate. Prin abrogarea normelor privind modalitatea de retribuire dar și de evaluare profesională necesară legea a rămas valabilă doar în aspectele ei general teoretice și prin cele câteva facilități.

O prevedere extrem de interesantă a legii a rămas neutilizată și neexplorată până la acest moment – este vorba de posibilitatea concesionării activității artistice a unei instituții. Este adevărat că ea este condiționată de niște norme de aplicare care nu au mai fost elaborate de MCPN, dar poate că nu ar fi lipsit de interes în demersul modernizării estimate, să se solicite conducerii MCPN elaborarea de urgență a acestui act normativ.

În mod similar, legea managerilor abundă de obligații fără libertățile esențiale sau instrumentele prin care un manager să poată de fapt decide direcția instituției. Cu toate acestea legea managementului ar putea face diferența între o conducere eficientă și una paralizată cu condiția interpretării ei corecte, "în spirit" și mai puțin "în literă" a textului.

iii. Acte normative ale autorității locale

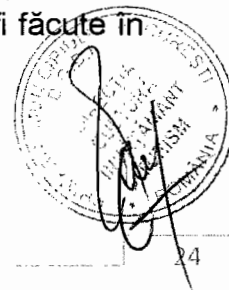
Așa cum specificam și în preambulul acestei lucrări, o mai bună viteză de aprobare a hotărârilor de Consiliu ar fi utilă pentru toate instituțiile de cultură subordonate

iv. Acte normative interne

ROF-ul Teatrului Mic aprobat și nemodificat din 2009 conține specificații din HG 1672/2008, act normativ care după ce că nu a fost niciodată aplicat în București, a fost abrogat explicit în 2010. Pe de altă parte, el este formulat în termeni atât de generali încât poate fi opozabil oricărui teatru din București, ceea ce din nou constituie o anomalie ce ar trebui remediată. Uneori conține prevederi care adaugă la lege și care ar trebui modificate: prezența unui reprezentant al autorității în Consiliul Artistic – text inexistent și inutil în contextul în care reprezentatul autorității nu a participat nici măcar la ședințele Consiliului Administrativ care are rol deliberativ în cazul instituțiilor de spectacole și concerte. Ținând cont și de faptul că modificarea ROF-ului și a organigramei apare ca sarcină expresă în Caietul de Obiective considerăm că suntem pe cale de reintra într-o logică managerială normală. Mai trebuie să adăugăm totuși că o asemenea modificare necesită o analiză diagnostic amănunțită împreună cu toată structura internă a organizației.

Celălalt act normativ intern important, Regulamentul de ordine internă, va necesita și el modificări importante.

Analiza diagnostic propusă va fi făcută pe toate compartimentele operaționale și funcționale ale instituției cu luarea în considerare a unor modernizări obligatorii. S-ar putea ca la capătul analizelor să descoperim că se impune ca unele dintre activități sau compartimente funcționale să fie externalizate, dar considerăm că aceste modificări ar putea fi făcute în interesul eficientizării instituției.

În același timp ar trebui acordată o atenție mai mare fișelor de post, singurele pârghii care ne-au rămas la îndemână pentru optimizarea resurselor umane. Acestea împreună cu un sistem pertinent de evaluare profesională ar putea deveni instrumente utile managerului.

v. Alte proceduri interne

La acest capitol ar putea intra o serie întreagă de reguli acreditate ca proceduri interne care prin actul de aprobare al autorității pot deveni cheile de detaliere normativă pe care legile nu le pot prevedea bazându-ne pe autonomia instituțională dată prin efectul legii. Ele vor fi formalizate în mod firesc în modificări la nivelul ROF și ROI și vor ține cont de atribuțiile din fișele de post particularizate.

c.3. funcționarea instituțiilor delegării responsabilităților: analiza activității consiliilor de conducere, după caz, ale celorlalte organe colegiale, propuneri de modificare a limitelor de competențe în cadrul conducerii instituției

Conform structurii organizatorice, Teatrul Mic deține două consilii deliberative și consultative, care asistă managerul în activitatea sa: Consiliul Administrativ și Consiliul Artistic.

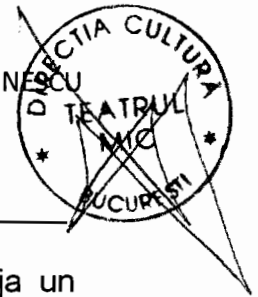
În 2011, dezbaterile Consiliului Administrativ s-au concretizat în patru procese-verbale de ședință, la datele: 17 ianuarie, 4 aprilie, 22 august și 19 noiembrie.

Consiliul Artistic se reunește de fiecare dată când este necesară discutarea unei propuneri sau a unei distribuții.

Cele două Consilii nu au funcționat corespunzător în mandatul precedent datorită modului formal al structurii lor, dar și datorită lipsei de reglementări interne actualizate. Parte din responsabilitățile managerului au fost delegate tradițional unor funcții executive din cadrul instituției dar abia în acest mandat ele vor fi însoțite și de proceduri corespunzătoare (de exemplu, se va delega unei Comisii special constituite sarcina negocierii contractelor pe drept de autor).

Propunem modificări în actuala formulă a Consiliului Artistic. În primul rând componența acestuia ar trebui să păstreze doar 2 reprezentanți din instituție (Managerul care conform legii este și Președintele acestui consiliu și una din figurile marcante dintre actorii teatrului). Restul acestui organism colegial consultativ ar trebui să fie format din personalități culturale din afara instituției, fără interese directe și care să ne ajute în obiectivarea alegerii anumitor proiecte artistice. De asemenea considerăm că este necesar să se renunțe la reprezentatul autorității din acest

organism consultativ exclusiv profesional. Autoritatea are, conform legii, deja un reprezentant în organismul deliberativ al instituției, iar această reprezentare este după părerea noastră suficientă, întrucât Consiliul Adiministrativ ia deciziile de natură să intereseze solidar autoritatea. Mai trebuie menționat că din 2007, de la apariția legii și până acum, niciunul din reprezentanții PMB nu au participat la ședințele Consiliului Administrativ.

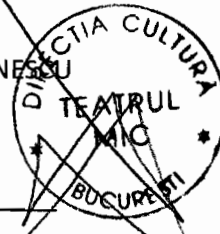
Ne propunem ca în mandatul următor să aplicăm un management participativ mai accentuat printr-o mai clară delegare de responsabilități și sarcini către echipa managerială a Teatrului Mic. De asemenea vom încerca o mai mare responsabilizare individuală a angajaților care va fi consemnată atât în fișele de post cât și în actul normativ intern al instituției.

c.4. analiza nivelului de perfecționare a personalului angajat – propuneri privind cursuri de perfecționare pentru conducere și restul personalului

Echipa care s-a creat în timp la Teatrul Mic ar avea nevoie pentru perioada următoare, de cursuri de management organizațional, de comunicare, de team management și Marketing cultural.

Pe segmentele funcționale fiecare șef serviciu va beneficia în mandatul managerial următor de cursuri de perfecționare.

D. Analiza situației economico-financiare a instituției

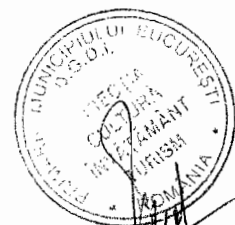
d.1. analiza datelor de buget din caietul de obiective, după caz, completate cu informații solicitate/obținute de la instituție

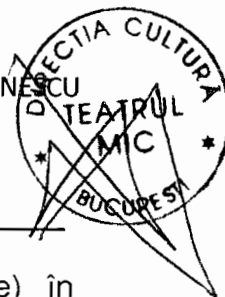
- bugetul de venituri (subvenții/alocații, surse atrase/venituri proprii);
- bugetul de cheltuieli (personal: contracte de muncă/convenții/contracte încheiate în baza legilor speciale; bunuri și servicii; cheltuieli de capital, cheltuieli de întreținere; cheltuieli pentru reparații capitale);

Nr. crt.	Categorii	Executat în 2011
1	Total venituri	8 130 825
2	Venituri proprii	558 595
3	Sponsorizari	0
4	Subvenții	7 572 230
5	Total cheltuieli	8 130 825
6	Cheltuieli de personal	2 273 874
7	Bunuri și servicii	2 292 128
8	Chelt.proiecte cult.	2 157 201
9	Chelt.de capital	349 692
10	Chelt.cu colaboratorii	1 057 930

Din întregul buget de venituri, în valoare de 8130,8 mii lei, veniturile proprii totalizează 558,6 mii lei, iar subvenția, restul de 7572,2 mii lei. Se observă că doar 6,87% din buget este acoperit de venituri proprii, procent ce poate fi modificat fie prin creșterea numărului de beneficiari, deci, implicit, de bilete vândute, fie prin creșterea costului pe bilet. Așa cum am menționat deja, acesta eate unul dintre obiectivele mandatului viitor.

În ceea ce privește cheltuielile, identificăm nevoia unei mai mari flexibilități privind modificările în interiorul bugetului. Se observă un buget substanțial modificat la capitolul Bunuri și servicii – întrucât o mare parte a cheltuielilor cu colaboratorii se regăsesc în acest capitol. Pe viitor, continuarea blocării posturilor și deci necesitatea de a lucra cu colaboratori va face ca acest segment să crească implicit.

d.2. analiza comparativă a cheltuielilor (estimate și, după caz, realizate) în perioada/perioadele indicată/indicate în caietul de obiective, după caz, completate cu informații solicitate/obținute de la instituție

Nr. Crt.	Categorii	Aprobat 2011 HCGMB nr. 219/28.11.2011	Executat 2011
1	Total venituri	8 180 000	8 130 825
2	Venituri proprii	532 000	558 595
3	Sponsorizari		
4	Subventii	7 648 000	7 572 230
5	Total cheltuieli	8 180 000	8 130 825
6	Cheltuieli de personal	2 308 000	2 273 874
7	Bunuri și servicii	2 337 000	2 292 128
8	Chelt. proiecte cult.	2 127 070	2 157 201
9	Chelt. de capital	350 000	349 692
10	Chelt.cu colaboratorii	1 057 930	1 057 930

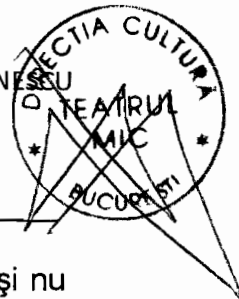
Ponderea ce a mai mare de cheltuieli rămâne cea cu plata oamenilor – o echilibrare în acest sens ar fi necesară cu condiția schimbării strategiei la nivelul ordonatorului principal de credite.

Pe proiecte, cheltuielile pentru anul de referință 2011, se regăsesc în tabelul mai jos:

Nr. crt.	Programul	Tipul programului	Denumire proiect	Deviz estimativ	Deviz realizat
1.	<i>Comedie... pe placul Dumneavoastră</i>	Mare	Visul unei nopți de vară	404 000	382 281
2.	<i>Comedie... pe placul Dumneavoastră</i>	Mare	Sex on the bici	463 300	366 430
3.	<i>Teatru cu cei mai tineri profesioniști</i>	Mare	Zero decibeli	300 000	290 434
4.	<i>Comedie... pe placul Dumneavoastră</i>	Mare	Pensiune completă	345 800	336 605
5.	<i>Vedeta Teatrului Mic</i>	Mare	Satisfucktion	332 800	324 632
6.	<i>Teatru cu cei mai tineri profesioniști</i>	Mediu	Hamlet - un exercițiu	61 700	55 888

d.3. analiza gradului de acoperire din surse atrase/venituri proprii a cheltuielilor instituției

Subvenția acoperă în acest moment peste 90 % din cheltuielile instituției și nu există perspective de modificare datorită noilor legi de salarizare unitară și a modului în care este construit și instrumentat bugetul.

	Venituri din vânzări de bilete	Alte venituri	Total venit
2008	341 679	172320	513999
2009	506 102	121398	627500
2010	459 331	44360	503691
2011	468 200	90395	558595

Se observă o scădere progresivă a capitolului Alte venituri, scădere datorată în primul rând anului de criză (în 2010 este cel mai scăzut nivel) și, în al doilea rând, faptului că sălile Teatrului Mic nu au beneficiat de o modernizare a spațiilor de primire de multă vreme. Acele „alte activități” aducătoare de venituri reprezintă închirierile de sală, iar aici solicitările sunt rare din motive evidente: Teatrul Mic nu are un vad bun - oricine își aduce invitații aici trebuie să aibă în vedere și felul în care arată strada, iar sala din Carol 21, bine situată, se află într-o clădire cu risc seismic ridicat.

	2008	2009	2010	2011
Grad de acoperire din venituri proprii a cheltuielilor instituției (%)	6,33	6,74	6,16	6,87
Venituri proprii realizate anual din activitatea de bază (%)	4,21	5,43	5,62	5,76
Venituri proprii realizate anual din alte activități (%)	2,12	1,30	0,54	1,11

Teatrul Mic practică o politică a prețului accesibil la bilete, valorile noastre fiind de 23, 21 și 15 lei. Chiar dacă prețul a rămas același, se observă că gradul de acoperire din venituri proprii a activităților instituției a crescut în ultimul an de la 6,16 la 6,87%, procent acoperit în mare parte din vânzările de bilete.

d.4. analiza gradului de creștere a surselor atrase/veniturilor proprii în totalul veniturilor

Nu există venituri atrase întrucât nu beneficiem de o legislație avantajoasă pt acest sistem de finanțare. Sponsorizările nu pot fi decât rezultatul unor relații personale ale managerului și vor avea întotdeauna un caracter întâmplător. Chiar și așa, cele mai importante instituții de cultură din Europa sunt rareori sponsorizate cu mai mult de 10-15% din bugetul total.

În ceea ce privește alte tipuri de finanțări ele ar fi posibile dacă parteneriatul public - privat ar funcționa și în practică, pentru că deși se vorbește la nivel național

de această sintagmă ea este mai mult un trend decât o posibilitate, pentru că, tehnic, nu se poate încheia un asemenea contract.

Dacă ne raportăm la veniturile proprii, așa cum am menționat la punctul d.3., ponderea acestora față de totalul veniturilor este de 6,87 % în anul 2011, față de un procent de 6,16 % în 2010. Se observă o ușoară creștere în 2011, deși nu s-au modificat prețurile biletelor de la an la an și, în plus, am avut de-a face cu diminuarea puterii de consum a publicului din pricina scăderii nivelului de trai.

d.5. analiza ponderii cheltuielilor de personal din totalul cheltuielilor

	2008	2009	2010	2011
Ponderea cheltuielilor de personal din totalul cheltuielilor	37,11	37,59	34,95	27,97

Ponderea cheltuielilor de personal s-a diminuat odată cu reducerea salariilor și cu eliberarea unor posturi ce nu au putut fi ulterior ocupate. Nivelul înregistrat în 2011, de 27,97 %, este cel mai mic din ultimii patru ani, aproape cu 10 % față de 2008. Acest lucru este îngrijorător, căci reprezintă un personal angajat mai încărcat ca sarcini (cei rămași trebuind să preia și sarcinile celor plecați), fără putința legală de a fi recompensat pentru efort.

d.6. analiza ponderii cheltuielilor de capital din bugetul total

	2008	2009	2010	2011
Ponderea cheltuielilor capital din bugetul total	7,40	2,92	4,37	4,30

Ponderea cheltuielilor de capital din bugetul total pentru anul de referință este de 4,3%, aproape la același nivel cu anul 2010. Estimările anului următor sunt mai îndrăznețe, având în vedere faptul că au fost aprobate lucrări de consolidare și renovare la sala din C-tin Mille.

d.7. analiza gradului de acoperire a salariilor din subvenție/alocatie

Cheltuielile de salarizare sunt 100% acoperite din subvenție și nu poate fi altcumva din pricina legii 284. Ponderea cheltuielilor efectuate în cadrul raporturilor contractuale, altele decât contractele de muncă (drepturi de autor, drepturi conexe, contracte și convenții civile) față de totalul cheltuielilor este de 49 %, față de 30,74% în anul anterior. Nivelul ridicat este datorat numeroaselor colaborări pe care instituția se vede nevoită să le realizeze, dar și numărului tot mai mare de posturi vacante din organigramă, multe dintre ele unice, care trebuie compensate cu alt tip de contracte.

d.8. cheltuieli pe beneficiar, din care

- din subvenție;
- din venituri proprii.

	2011
cheltuieli pe beneficiar, din care:	341,92
Chelt. pe beneficiar	
-din subvenție	318,43
-din venituri proprii	22,37

Menționăm că aceste costuri pe beneficiar pot părea ridicate, deoarece costurile de funcționare și producție sunt egale cu ale altor teatre, însă numărul de spectatori ce poate fi găzduit pe seară la Teatrul Mic nu poate depăși 400. În același timp, ca beneficiar am definit doar spectatorii Teatrului Mic plătitori de bilete, la sediu. Lor li se adaugă spectatorii din turnee și gratuitățile oferite unor grupuri precum pensionarii, elevii, spectatori în aer liber. Dacă se adaugă acești spectatori, cheltuielile pe beneficiar devin astfel:

	2011
cheltuieli pe beneficiar, din care:	210,21
Chelt. pe beneficiar	
-din subvenție	195,76
-din venituri proprii	14,45

Odată cu creșterea veniturilor proprii, lucru propus pentru mandatul viitor, se va mari implicit cuantumul suportat din venituri proprii.

E. Programele și planul de acțiune pentru îndeplinirea misiunii specifice a instituției, conform sarcinilor și obiectivelor prevăzute la pct. IV

e.1. prezentarea strategiei culturale (artistice, după caz) pentru întreaga perioadă de management

Pentru că strategia aplicată în ultimii ani și-a dovedit eficiența, vom încerca să continuăm ceea ce am dobândit, dar și să găsim noi modalități de a atrage publicul spre teatru și de a-i prezenta spectacole de calitate și bun gust. Odată cu deschiderea spațiilor din B-dul Carol către activități care țin de evenimente conexe teatrului, vom încerca să ne familiarizăm publicul cu acest gen de prezentare a evenimentului teatral și, implicit, cu forme artistice noi pentru acest spațiu (artă plastică, muzică etc). De asemenea, atragerea unor noi segmente de public este prioritară.

Continuarea și dezvoltarea programelor teatrului este o activitate principală. De asemenea, deschiderea către programe de cooperare internațională și către invitarea unor trupe din străinătate vor reprezenta un avantaj atât pentru public, cât și pentru echipa teatrului, care va avea astfel șansa unor întâlniri profesionale speciale.

Pentru că în cadrul unor evenimente precum „Noaptea teatrelor deschise” am observat că teatrul bucureștean pierde un segment important de public din pricina orelor de programare a spectacolelor și beneficiind acum de existența transportului public de noapte, vom încerca realizarea programului de spectacole pe o perioadă mai mare de timp și alternarea orelor de începere a reprezentațiilor, între 19 și 21, în funcție și de durata spectacolului.

Teatrul Mic se definește ca o instituție care răspunde cu rapiditate necesităților publicului, prin urmare vom rămâne deschiși la proiecte propuse de instituții partenere, propuneri ce pot fi incluse în programele dezvoltate de noi sau pot constitui bazele unor programe noi. Din experiența anterioară, desfășurarea unor astfel de parteneriate în spațiile Teatrului Mic netezește drumul pentru un alt public către descoperirea sălilor și a spectacolelor noastre, deci reprezintă un factor important în câștigarea de spectatori noi.

e.2. programele propuse pentru întreaga perioadă de management, cu denumirea și, după caz, descrierea fiecărui program, a scopului și țintei acestuia, exemplificări

În funcție de succesele obținute până acum, Teatrul Mic va continua în perioada următoare câteva dintre programele sale și va concepe unele noi.

Programul *Comedie... pe placul Dumneavoastră*

Ținând seama de preferințele publicului, Teatrul Mic are deja spectacole de comedie, și continuă să își axeze repertoriul pe acest gen. Textele propuse spre a fi prezentate fac parte fie din repertoriul clasic, fie dintre textele premiate ale genului, din dramaturgia contemporană.

Scop: Întrucât așa cum am afirmat în preambulul acestui proiect de management, teatrul este privit mai întâi ca divertisment, principalul program se va axa pe aducerea pe scenă a unei serii de comedii cu subiect contemporan sau universal valabil. Programul urmărește, atât prin textele alese, cât și prin echipele de proiect formate, promovarea comediei de calitate în rândul publicului.

Public țintă: În mod obișnuit, comediiile sunt ușor de plasat din punct de vedere al segmentării marketing. Nu este nevoie de o stratificare pe vârste, și nici de un efort de promovare susținut. Cu toate acestea vom avea în vedere o targetare diferită pentru comediiile de situație, cele de text sau de limbaj.

Rezultate așteptate: Din experiența de până acum acest gen se consumă ușor și beneficiază de o promovare "word of mouth" (zvonistică) extrem de eficientă. Tot aici vom experimenta o politică diferențiată pentru prețul biletului.

Programul *Vedeta Teatrului Mic*

În epoca televiziunii, nașterea unei vedete de teatru este extrem de dificilă. Pe lângă efortul de a promova proprii actori tineri, în încercarea de a le facilita acest drum, Teatrul Mic își propune să valorifice potențialul pe care îl deține. Așadar, în fiecare stagiune, se urmărește montarea unui spectacol care să aibă în prim plan o vedetă. Angajați sau colaboratori permanenți ai teatrului, Valeria Seciu, Mitică Popescu, Dan Condurache, Gheorghe Visu sau Coca Bloos vor fi prezenți pe afișele fiecărei stagiuni, în roluri principale.

Scop: Dincolo de un gest firesc de apreciere față de aceste personalități incontestabile ale Teatrului Mic, acest demers are ca urmare, promovarea față către public a conceptului de vedetă în alți termeni decât cei uzitați de media. În plus ne

bazăm pe o particularitate a actului teatral aceea de emoție vie în raport cu toate celelalte forme de consum cultural. Spectacolele cu vedete vor constitui portofoliul principal în anul în care teatrul va aniversa semicentenarul și vor crea premisele realizării unor materiale speciale care vor fi puse spre vânzare publică.

Public țintă: Cum vedetele sunt formate de-a lungul unor ani de carieră, publicul lor este format din persoane care au avut prilejul să le urmărească de-a lungul vremii. Publicul țintă se află așadar, cu precădere, în zona de vârstă 40-70. Desigur, în cadrul programului, prin selecția textelor și a regizorilor, urmărim întinerirea acestui public, considerând necesară afirmarea valorii în rândul adolescenților și tinerilor.

Rezultate așteptate: Acest gen de spectacol beneficiază de o promovare intensă din partea media, căci vedetele sunt urmărite de orice post sau publicație care își dorește public. Prin urmare, în afară de mijloacele clasice de promovare pe care le deținem, o serie de interviuri sporesc popularitatea spectacolului și, implicit, a instituției.

Programul Teatru de la 16 ani

Începând cu spectacolele implicate social și care au avut ca subiecte viața adolescenților, la Teatrul Mic au fost invitați elevi și liceeni. După vizionarea spectacolelor au avut loc întâlniri între invitați și echipele de realizatori, care au pornit de la explorarea temelor abordate pe scenă și au devenit, treptat, o incursiune în viața unui spectacol de teatru. Pașii realizați de la identificarea ideii, la dezvoltarea ei de către dramaturg împreună cu actorii și regizorul, până la spectacolul final, au fost expuși elevilor, care au înțeles astfel mecanismul teatral și au identificat valorile lui.

De asemenea, Teatrul Mic s-a alăturat programului „5 teatre - 5 licee”, care a urmărit în egală măsură familiarizarea elevilor cu spațiul scenic, cu repetițiile și cu lucrul alături de un profesionist.

În ideea promovării unor valori ale educației de specialitate, Teatrul Mic preia și profesionalizează în fiecare stagiune câte un spectacol al unei facultăți de specialitate. Acest parteneriat ajută tineri absolvenți la crearea primei lor relații cu publicul, dar răspunde și nevoii Teatrului Mic de a identifica în permanență noi talente, actori, regizori, coregrafi și scenografi.

Scop: Educația în teatru pornește încă de la învățarea folosirii corecte a termenilor și până la înțelegerea profundă a mijloacelor artistice folosite în teatru. Printr-o ofertă care rămâne în sfera lor de interes, urmărim să transformăm participanții la acest program în spectatori fideli ai producțiilor Teatrului Mic.

Public țintă: Publicul cu vârsta între 14 și 18 ani nu are un teatru care să îi primească cu programe specializate. Sunt prea mari pentru a mai frecventa teatrele de copii și, uneori, prea mici pentru a înțelege și a empatiza la spectacolele de pe celelalte scene.

Rezultate așteptate: Întinerirea publicului este unul dintre rezultatele implicite ale acestui program. Crearea unui obicei de a merge la teatru pentru persoanele din această categorie de vârstă va genera, pe termen lung, spectatori pentru actorii Teatrului Mic (alături de care se maturizează).

Programul *Teatru cu cei mai tineri profesioniști*

Profitând de existența sălii studio din Bdul Carol, Teatrul Mic a creat acolo un spațiu dedicat experimentului, regiei tinere și textului contemporan. Acest program a lansat regizori precum Giarina Cărbunariu și Ana Mărgineanu și a făcut cunoscuți autori precum Maria Manolescu și Mihaela Michailov. Demersul Teatrului Mic a făcut ca media de vârstă a publicului de la această sală să coboare simțitor și, totodată, să intre atenția selecționeților pentru festivaluri europene dedicate dramaturgiei contemporane. În mod firesc, acest program va continua și în următorii ani.

Pentru a descoperi noi texte, Teatrul Mic va lansa un concurs de dramaturgie contemporană. În urma jurizării, se va alege textul premiat, care va fi editat și produs pe această scenă. Regizorii invitați sunt selectați urmărind îndeaproape activitatea lor din timpul studenției și primele lor spectacole realizate.

Scop: Identificarea și lansarea de noi personalități artistice în peisajul teatral românesc, adesea blocat în câteva nume de regizori care montează în majoritatea teatrelor.

Public țintă: Programul are mai ales o latură experimentală și profesionistă. Căutarea de noi talente este un pariu asumat, iar publicul acestui demers este în primul rând format din profesioniști în domeniu. Însă, am identificat și o categorie de studenți ai altor facultăți cu componentă artistică, ce sunt spectatori fideli ai acestor producții.

Rezultate așteptate: Întrucât cel mai adesea dramaturgia contemporană este bazată de probleme sociale, crearea unui interes sporit pentru ea și pentru temele abordate constituie un punct de plecare pentru discuții cu publicul și crearea în rândul spectatorilor a unei conștiințe sociale.

Programul *Întâlnirile Teatrului Mic*

Spațiile adiacente ale Teatrului Mic (cu ambele săli) permit desfășurarea unor întâlniri aparte cu publicul. Pe modelul marilor instituții teatrale europene, spațiile adiacente pot gazdui: o librărie de carte de specialitate, unde se pot organiza spectacole-lectură și întâlniri pe diverse teme și o pinacotecă în care se pot organiza concerte, un spațiu expozițional și de întâlnire. Acest loc permite apropierea publicului de artiști, dar și câștigarea unor noi categorii de public, prin frecventarea acestui spațiu de către vizitatori ai galeriilor de artă sau a publicului de concerte. **Întâlnirile Teatrului Mic** vor lua naștere în acest context și vor fi dedicate discuțiilor libere dintre echipele de creatori ai fiecărui spectacol și publicul, cu abordarea temelor exploatate de către text sau a procesului de lucru la producție.

Scop: Crearea unor punți de legătură între actori și public, dar și atragerea unor persoane interesate de acest gen de apropiere. Câștigarea a noi categorii de public și realizarea în centrul Bucureștiului a unui spațiu vital, în care se întâmplă diverse evenimente cu o frecvență mare.

Public țintă: Având în vedere oferta generoasă de evenimente, publicul interesat ar trebui să fie oamenii preocupați de viața culturală a capitalei.

Rezultate așteptate: Realizarea unui spațiu cultural complex, unic în București, frecventat de persoane cu interese comune, în care dialogul este posibil și chiar încurajat.

Programul Sărbătorile Teatrului Mic

Pentru a atrage publicul în afara ofertei teatrale clasice, vom încerca să suplینim oferta de spectacole din timpul sărbătorilor și a altor evenimente. Cu ocazia fiecărei astfel de sărbători populare (ex Mărțișor, Ziua Copilului, Dragobete, Revelion), Teatrul Mic va avea invitați și va primi publicul cu evenimente speciale.

Scop: În perioada sărbătorilor, ne-am obișnuit cu știrile despre supermarketurile și mall-urile pline, însă, pentru doritorii de activități culturale, oferta este limitată. Prezentarea unor tradiții și basme tematice, vor aduce aceste zile mai aproape de semnificația lor inițială și le vor da o însemnătate în plus.

Public țintă: La fel cum în jurul bradului de Crăciun se strâng toți membri familiei, de la mic la mare, tot așa, așteptăm la teatru pe toți cei care vor să petreacă sărbătorile într-un mod diferit.

Rezultate așteptate: Oamenii care petrec împreună momente emoționale frumoase rămân legați între ei, iar spațiile în care se întâmplă acest lucru rămân în memoria lor afectivă. Acest lucru va face ca participanții la aceste sărbători alături de Teatrul Mic să se simtă ca aparținând locului și să revină întotdeauna cu plăcere.

e.3. proiecte propuse în cadrul programelor

În viitorul mandat managerial vom aborda o strategie diferită de selectare a proiectelor. În primul rând vom menține doar pe cele care se înscriu în direcțiile date de programele menționate pentru a concentra tot efortul instituțional în scopul conturării personalității distincte a Teatrului Mic.

Răspunderea asumată a Teatrului Mic este de a-și contrui repertoriul în funcție de preferințele publicului, răspunzând imediat la nevoile exprimate ale acestuia. De aceea, a vorbi acum despre proiectele de spectacole de peste doi, trei sau chiar patru ani, ar însemna o dezmințire a acestei misiuni. Stagiunea Teatrului Mic este decisă în cadrul consiliului artistic, după vacanța de vară a fiecărui an pentru anul care urmează, așadar aceste proiecte vor fi numite în cadrul programului minimal comunicat anual. Pentru 2012, proiectele propuse sunt:

Comedie... pe placul Dumneavoastră

- *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale, regia Dragoș Galgoțiu

Vedeta Teatrului Mic

- *Profesiunea doamnei Warren* de George Bernard Shaw, regia Claudiu Istodor
- *Primăvara la Roma a doamnei Stone* după romanul omonim de Tennessee Williams, regia Liana Ceterchi
- *Mutter Courage* de Bertolt Brecht, regia Victor Ioan Frunză

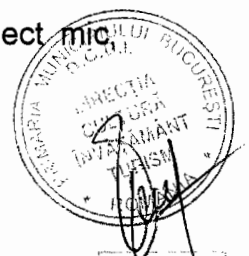
Teatru cu cei mai tineri profesioniști

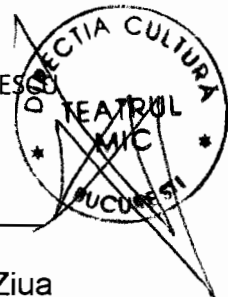
- *O viață în teatru* de David Mamet, regia Ovidiu Niculescu (proiect mediu, 2012)
- *Născut iarna* de Jez Butterworth, regia Radu Dragomirescu (proiect mediu, 2012)
- *Ofertă de serviciu* de Lia Bugnar, regia Doru Ana (proiect mic, 2012)

Întâlnirile Teatrului Mic

- Spectacol lectură & expoziție plastică dedicată lui Eugen Ionescu (proiect mic, 2012)

Sărbătorile Teatrului Mic

- Serii speciale cu ocazia sărbătorilor religioase, de Paști și Crăciun, dar și laice (Ziua copilului, Ziua Femeii etc) - proiect mic, 2012

e.4. alte evenimente, activități specifice institutiei, planificate pentru perioada de management

Aniversarea a 50 de ani de la înființarea Teatrului Mic

O mare parte din efortul instituțional al acestui mandat se va canaliza în direcția momentului 2015, an în care Teatrul Mic împlinește 50 de ani de existență.

Cu o istorie impresionantă, succese de public și de cronică în ani dificili din punct de vedere economic și politic, Teatrul Mic și-a câștigat în ultimii 50 de ani un loc bine-meritat în peisajul teatral bucureștean și în sufletului publicului. Este un bun prilej pentru a rememora acest trecut și de a vorbi publicului de azi despre importanța unor artiști care s-au lansat aici (Radu Penciulescu, Silviu Purcărete, Olga Tudorache ș.a.) sau care și-au identificat cariera cu numele acestui teatru (Cătălina Buzoianu, Ștefan Iordache etc).

Aniversarea presupune o serie de manifestări, desfășurate pe parcursul a 30 de zile, și anume:

- o întâlnire cu personalități artistice marcante care și-au dedicat existența artistică acestei scene;
- lansarea unei monografii a Teatrului Mic și a unei serii de portrete cu artiștii care au făcut istorie aici: Olga Tudorache, Valeria Seciu, Leopoldina Bălănuță, Vasilica Tastaman, Ștefan Iordache, Mitică Popescu, Constantin Codrescu, Radu Penciulescu, Cătălina Buzoianu, Liviu Ciulei etc;
- în programul „Vedeta Teatrului Mic”, încă din 2009 am avut în vedere producerea câte unui spectacol care să aibă în centru una dintre personalitățile teatrului. S-a început cu Olga Tudorache în *Portretul doamnei T*, apoi Valeria Seciu în *SatisFUCKtion* și vom continua cu invitarea maestrului Radu Penciulescu pentru a monta un spectacol, apoi cu alte producții dedicate. Cu sprijinul unei echipe de filmare, vom înregistra și monta profesionist spectacolele rezultate, urmând a produce apoi DVD-uri ce urmează a fi lansate în cadrul aniversării Teatrului Mic;
- producțiilor teatrului, prezentate în cadru festiv se vor adăuga producții ale altor Teatre Mici din Europa, precum Malii Teatr din Sankt Petersburg, Piccolo Teatro din Milano, Maly Teatr din Varșovia etc;

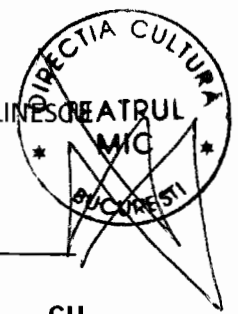

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLÎN

-
- punctul culminant al aniversării îl va constitui inaugurarea Grădinii de Vară - un teatru în aer liber care își va primi spectatorii după 10 seara cu vodeviluri, numere de stand-up comedy și cabaret.

F. Previzionarea evoluției economico-financiare a instituției, cu menționarea resurselor financiare necesar a fi alocate de către autoritate

Valorile de referință pentru următoarea perioadă sunt reflectate în tabelul de mai jos:

Denumire indicatori	2012	2013	2014	2015
TOTAL VENITURI	14468	8974	9124	8830
Venituri proprii	600	610	630	680
Subvenții	13868	8364	8494	8150
TOTAL CHELTUIELI	14468	8974	9124	8830
Cheltuieli curente	8658	8524	8424	8230
Cheltuieli de capital	5810	450	700	600

f.1. previzionarea evoluției economico-financiare a instituției pentru următorii 5 (cinci) ani, corelată cu resursele financiare necesar a fi alocate din subvenția/alocația acordată instituției

– previzionarea evoluției cheltuielilor de personal ale instituției;

După analiza fiecărui post conducerea executivă împreună cu Consiliul Administrativ va decide numărul și calitatea unor funcții de specialitate. Nu estimăm creșteri substanțiale în acest segment întrucât ca viitor manager mi-aș dori ca toate contractele să devină contracte pe perioadă determinată, singura soluție, după opinia noastră, care ar determina o mobilizare profesională corectă atât din partea personalului de specialitate cât și din partea personalului funcțional.

– previzionarea evoluției veniturilor propuse a fi atrase de către candidat, cu menționarea surselor vizate;

Ar fi nerealist să promitem o creștere substanțială sau spectaculoasă a veniturilor estimate pe activitățile de bază.

Cu toate acestea vom aplica câteva corecții de strategie pe câteva segmente pe care le considerăm determinante în creșterea veniturilor:

- Politica prețului biletului: la acest moment Teatrul Mic are printre cele mai scăzute prețuri la bilete din București. Din studiul efectuat reiese că un segment destul de important de public fidel nu ar fi deranjat de o mărire sensibilă a prețului biletului de teatru. De aceea vom încerca, la început pe titlurile de succes, să aplicăm prețuri diferențiate mai crescute cu câteva procente;
- Vom încerca de asemenea să ne sporim veniturile prin activități marketing corelative actului artistic dar care ar putea să devină surse importante de noi venituri (cafeneau teatrului, book-shop – cu diverse publicații la care publicul

- teatrului reacționează). Alături de aceste măsuri, o întreagă gamă de "merchandising" va fi utilizată în perioada următoare;
- Vom continua să obținem venituri din închirierea spațiilor pe care le administrează teatrul, mai ales în perioadele în care nu sunt vârfuri de activitate.

Ținând seama de toate aceste corecții, s-a previzionat o creștere a veniturilor proprii de la 600 000 lei în 2012, la 680 în 2015.

f.2. previzionarea evoluției costurilor, cuprinsă în Anexa 2, aferente proiectelor (din programele propuse), prin realizarea unei proiectii financiare privind investițiile preconizate în proiecte, cuprinsă în Anexa 3, pentru întreaga perioadă de management

Pentru perioada 2012 - 2015 totalul investițiilor în programe se estimează a fi de 7 300 000 lei, distribuiți astfel în cele 3 categorii de proiecte:

- Proiecte mici: 600 000 lei (8,22 %)
- Proiecte medii: 1 200 000 lei (16,44 %)
- Proiecte mari: 5 500 000 lei (75,34 %)

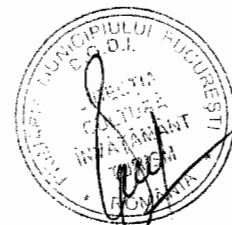
Evoluția pe ani a costurilor pentru aceste proiecte este:

- 2012: 1 800 000 lei
- 2013: 1 800 000 lei
- 2014: 1 750 000 lei
- 2015: 1 950 000 lei

O previzionare detaliată se află în Anexele 2 și 3.

f.3. proiectia veniturilor proprii realizate din activitatea de bază, specifică institutiei, pe categorii de bilete/tarife practicate, cuprinsă în Anexa 4

Pentru perioada următoare, se previzionează o creștere a veniturilor proprii realizate, de la 600 000 lei în 2012, la 610 000 lei în 2012, 630 000 lei în 2014, până la 680 000 lei în 2015. Proiecția detaliată se află în Anexa 4.

TMA

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Răzvana Niță, 16 ianuarie 2012 / port.ro

Comedie all inclusive

E regizor de televiziune și – pentru că acasă are o soție călău dar cu un deloc neglijabil potențial financiar - face periodic prospecții pe malul mării la „Hotel Mimoza”. În fapt, în „Pensiune completă” e vorba de un adulter care, riscând să fie descoperit, degenerază într-o teribilă nebunie, un bulgăre de zăpadă ce se rostogolește acumulând personaje, conflicte, situații în aparență fără ieșire.

Pierre Chesnot mărturisea: „Idea Pensiunii complete mi-a venit în provincie, când, într-o cafea mică, am zărit la casă un mic panou pe care scria "Recepție" și m-am gândit că nu era nevoie de cine știe ce pentru a transforma orice loc într-un hotel. Eram în vacanță, dar m-am pus imediat pe lucru. La sfârșitul lunii august "Pensiunea completă" era terminată". Rețeta este tipică unei comedii boulevardiere, cu toate ingredientele unei reușite la public. Qui pro quo-uri, comic de situație, personaje caricaturale, o poveste simplă cu priză la spectatorii din orice epocă.

Regizorul Gelu Colceag chiar știe cum se face comedie. Îi cunoaște mecanismele și știe cum să le activeze, cum să construiască momentele, cum să dozeze proporțiile. A dovedit asta în toate teatrele în care a lucrat (Bulandra, Naționalul bucureștean, Metropolis ș.a.). Textul de față este ușor adaptat cu inserții ce fac trimitere la contemporan (Lady Gaga, legea sănătății etc), totul păstrându-se într-o zonă decentă și asortându-se fericit cu cadrul general.

TEA

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

În rolul "Pușlamalei", al soțului adulterin care trebuie să descurce ițele unei istorii aparent fără ieșire, este Cristi Iacob. Actorul are farmec, haz, totuși poate nu ar fi stricat o abordare mai puțin șarjată, un umor mai sec, mai puține grimase și gesticulație mai temperată, într-un cuvânt ar fi fost mai valoroasă o abordare mai introvertită. Dar chiar și în varianta propusă de Cristi Iacob, Jean Francois Moncey e versatil, trece cu ușurință de la un registru la altul, e histrionic și abil. Amanta, când dulce când nervoasă, e Ana Bart într-un rol împlinit. Soția lui Jean Francois este interpretată de Ruxandra Enescu, o Cruella de Ville, cumplită, atroce, fără milă, cu o unică slăbiciune – mămica rămasă la Paris. O partitură pe care actrița o parcurge cu dezinvoltură și personalitate. La fel de meritorii sunt și creațiile reușite de Liliana Pană, Bogdan Talașman, Vitalie Bantaș, Claudiu Istodor și Toma Cuzin. O mențiune specială pentru Andreea Grămoșteanu, Claudia Prec și Sergiu Fleșner, cele mai izbutite personaje din spectacol.

"Pensiune completă" beneficiază de o scenografie (Bogdan Spătaru) luminoasă, pragmatică într-o cromatică echilibrată, cu mai multe spații de joc, ce crează o dinamică specială.

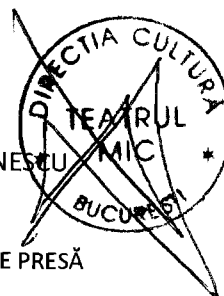
În concluzie, avem o producție teatrală ce respectă regulile și schema unei comedii boulevardiere, care merge la sigur, un spectacol muncit, onest, asumat pe care avem toate șansele să îl vedem la vară, în tumeu pe litoral. Dar asta mai depinde și de bugetul teatrului și/sau mărinimia sponsorilor.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Maria Sârbu, 9 ianuarie 2012 / Jurnalul Național

Teatrul se arată a fi bun și în 2012 (I)

Teatrul Mic prezintă, la 14 ianuarie, premiera cu "Pensiune completă" de Pierre Chesnot, în regia lui Gelu Colceag. În rolul principal – Cristian Iacob / Foto: Alois Chiriță

Teatrele își vor completa repertoriul în acest an cu noi spectacole – unele, în prag de premieră, iar altele aflate în lucru sau pe cale de a fi începute. Atât în București, cât și în orașele din țară lucrează în momentul de față regizori de primă mână, precum Silviu Purcărete, Alexandru Dabija, Victor Ioan Frunză sau Radu Afrim.

Astăzi vă informăm despre premierele în teatre din Capitală.

Caragiale din abundență

În 2012 se împlinesc 160 de ani de când s-a născut și 100 de ani de când a murit I.L. Caragiale. E Anul Caragiale, iar teatrele din București și din țară și-au propus să producă, cu acest prilej, spectacole pe texte de Nenea Iancu. Unele instituții au gândit chiar să aibă în repertoriu Integrala Caragiale. Naționalul din București, bunăoară, anunța la începutul actualei stagiuni că urmează să regizeze aici spectacole Silviu Purcărete – "Conu Leonida față cu reacțiunea", cu Mariana Mihuț și Marin Moraru; Horațiu Mălăele – "O scrisoare pierdută"; Alexandru Dabija – spectacol pe texte scurte; Radu Afrim – "Năpasta". Naționalul include în repertoriul permanent spectacolul

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

"Dor de Eminescu", realizat în coproducție cu UNITER, prima reprezentație a anului fiind programată la 14 ianuarie (Sala Atelier). Este un recital dedicat poetului Mihai Eminescu, susținut de actorul Ion Caramitru, alături de care se va afla clarinetistul Aurelian Octav Popa. În curând va avea loc, la Sala Amfiteatru, premiera cu "Băiatul din ultima bancă" de Juan Mayorga, în regia lui Theodor Cristian Popescu (scenografia Liliana Cenean și Ștefan Caragiu).

La 14 ianuarie, la Teatrul Mic are loc premiera cu "Pensiune completă" de Pierre Chesnot, regia Gelu Colceag (scenografia Bogdan Spătaru). În acest proiect, realizat în parteneriat cu ArCuB, rolul principal îl deține actorul Cristian Iacob. În februarie este programată premiera cu "Primăvara la Roma a doamnei Stone", dramatizare de Martin Sherman după romanul omonim al lui Tennessee Williams, în regia Liane Ceterchi. Printre interpreți se numără Dana Dembinski Medeleanu, Ștefan Lupu, Petrică Moraru. Va crea un spectacol în calitate de regizor Claudiu Istodor – "Profesiunea doamnei Warren" de George Bernard Shaw, cu Ilinca Manolache, Mitică Popescu, Maia Morgenstem, Dan Condurache, Tudor Aaron Istodor, Sorin Medeleni. Anul Caragiale va fi marcat la "Mic" de spectacolul "D'ale carnavalului" în regia lui Dragoș Galgoțiu, scenografia Doina Levintza. În cel de-al doilea spațiu al teatrului – la "Foarte Mic" – sunt în pregătire câteva titluri, printre care și "SatisFUCKtion" de Thomas Bernand, regia Theo Herghelegiu.

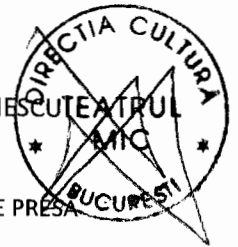
(...)

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCUTEATRUL

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Tudor Lavric, octombrie 2011 / Revista Cronica, Iași

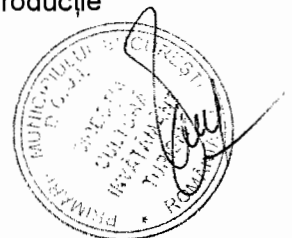
“Visul unei nopți de vară” și mai mult decât atât

„Visul unei nopți de vară”, în montarea care a avut premiera săptămâna trecută la Teatrul Mic din Capitală, este, desigur, tot comedia cunoscută a lui Shakespeare, în care excelentul regizor Gelu Colceag aduce ca inovații îngroșarea unor tușe ale rivalității dintre îndrăgostiții (Lysander-Demetrio dar mai ales Hermia-Helena) și punerea în valoare mai mult ca oricând a lui Puck (Claudiu Istodor – trebuie menționat fiindcă “ține” rolul acesta în ambele variante de distribuție, și e cu adevărat artist total, actor, mim, cântăreț și dansator).

Muzica originală a lui Călin Grigoriu are câteva pagini care merită să devină realizări independente. Scenografia (Liliana Cenea și Ștefan Caragiu), pretențioasă pe alocuri, poate nu întotdeauna ceea ce „a văzut” marele Will, este salvată de momente reușite, precum „dansul umbrelor”, spre finalul primei părți, cu aportul balerinelor și coregrafului Arcadie Rusu. Distribuția este numeroasă și inegală, mai ales îndrăgostiții par fără destul nerv: Claudiu Istodor, Ana Bart / Irina Rădulescu (Hermia), Andreea Grămoșteanu / Ilinca Manolache (Helena), Radu Iacoban / Șerban Gomoiu (Demetrius), Conrad Mericoffer (Lysander), Simona Mihăescu / Valentina Popa (Titania), Ștefan Lupu / Andrei Seușan (Oberon), Mihaela Rădescu / Ruxandra Enescu (Hypolita), Alexandru Gâtstrâmb (Theseu), Ovidiu Niculescu (Culeea Fundulea), Cristian Iacob (Petre Gutuie), Bogdan Talașman (Francisc Flaut), Vitalie Bantaș (Dudă Suptirelu), Cuzin Toma (Gogu Botișor), Radu Zețu (Lică Cuibărică), Avram Birău (Egeu), Claudia Prec (Zâna Măzărniche), Mădălina Ghițescu, Mirela Jienescu, Simona Deaconescu, Alexandra Apetrei, Alexandru Iacob, Zory David (Elfii).

Partea cea mai bună, ca și în alte montări, este teatrul din teatru, care îi dă lui Ovidiu Niculescu prilejul unui rol foarte expresiv, Culeea Fundulea. Actorii din “piesa în piesă”, nedublați în distribuție, sunt de altfel toți alegeri inspirate. Partea aceasta (adaptată cu succes și ca spectacol separat, „Pyramus & Thysbe for you” la Odeon) este actuală și savuroasă, fără a se îndepărta de Shakespeare. Inovație mai discutabilă mi s-a părut „bâjbâiala” după spectacolul potrivit pentru dubla nuntă, până să se ajungă la spectacolul bun al lui Pyram și Thysbe se „caută” efectul prin partituri populare, care nu au nici o tangență cu Shakespeare, nici cu „Visul” nici cu alte opere topite în magma acestui spectacol. Fiindcă „Visul unei nopți de vară” este o piesă prea jucată pe toate scenele, aici sunt și Sonetele, și “Hamlet”, și “Mult zgomot pentru nimic”, și Vechiul Testament – „Cântarea Cântărilor”, alcătuirea textului pentru spectacol fiind realizată de un shakespeareolog care nu mai are nevoie de recomandare, Victor Ioan Frunză.

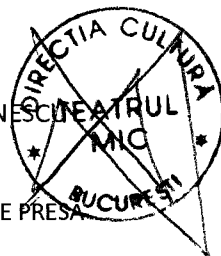
Aplauzele de la sfârșitul spectacolului, aproape cinci minute, au fost meritate pentru muzică, pentru coregrafie și (în parte) pentru scenografie, pentru joc. Îmi permit să fac, încă de la premieră, un pariu că spectacolul lui Gelu Colceag „Visul unei nopți de vară” este o producție care ne-ar putea reprezenta cu succes în Europa și în lume.

TETA

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLIN

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESA

Ana-Maria Nistor, 2011 / Luceafărul de dimineață

Erosul fermecat sau Visul bine controlat

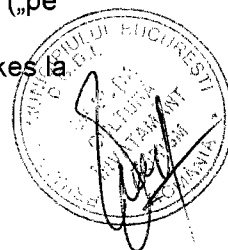
Lumea se compune din trei părți: partea de jos, partea de mijloc și partea de sus. Oamenii, cei care conduc și cei care controlează. Și toți sunt mânați de visuri erotice sau de putere. Oamenii se supun dorinței și încalcă regulile stricte ale conducătorilor care vor să fie zei, cercând să dirijeze și iubirea; în schimb, cei care controlează devin, prin slăbiciune, mai umani decât ar trebui și, astfel, mai de temut în hotărârile lor. Acțiunea se petrece într-o Atenă imaginară și într-o pădure în care ițele visurilor se amestecă în mâna unor păpușari care au chef de distracție.

Spectacolul de la Mic este, fără vreun dubiu, cea mai bună producție a teatrului de la Alex și Morris încoace. O comedie cu song-uri și accente amărui, retradusă și adaptată după Visul unei nopți de vară de W. Shakespeare, cu citate tot din Shakespeare, astfel încât magicul să fie bine înmuiat în eros și erosul să se impregneze de magie. Cu toate acestea, nu e nimic solar în Visul... lui Gelu Colceag; pădurea-i plină de capcane, noaptea, fie ea și la solstițiu, e de catran, precum spiritele care controlează, iar lumea teatrului e, în definitiv și până la urmă, tristă. Singurii, cei patru îndrăgostiți se izolează în dragostea lor, inconștienți și fericiți.

Regizorul vine cu o cheie de lectură inedită, percutantă și pe deplin justificată. Referința nu mai este Atena, ci lumea spintelor cu ai săi elfi ajutători, o lume condusă tot de bărbați, în care Oberon e un fel de Dorian Gray ce nu vrea să-și refuze micile pofte sofisticate pentru care e nevoit să o pedepsească puțin pe Titania. Puck nu mai este copilul poznaș, ci, precum lordul Henry Wotton din romanul lui Oscar Wilde, îl însoțește și îl depășește chiar pe Oberon în jocul de-a controlul. Personajul vine pe tradiția prerenașcentistă în care Puck (spirit malefic) nu se confunda cu Robin Bun băiat, cel hâtru și domic de năzbâtii. Puck e bătrân, trecut prin multe, uns cu toate alifiile, mefistofelic pe alocuri, ticăit când trebuie să încojoare rapid Pământul, ramolit și plictisit când încurcă îndrăgostiții. Ei și ce?! Să creadă că așa a vrut soarta...

În lumea oamenilor, Theseu e un tânăr cu privirea obturată de lege, ambițios și domic a o supune pe Hypolita – o scorpie deșteaptă și mândră care, cu tact și metodă, va fi îmblânzită până la final. Din gri va deveni albă, ca toți ceilalți muștorii. Pardon, nu chiar toți, în lumea teatrului fiecare se îmbracă așa cum apucă, în repetiții neutru, dar colorați în spectacol. Îndrăgostiții, chiar dacă marionete ale jocului întâmplător și diferiți prin tipologie, rămân uniți prin același alb al dorinței sincere și atotstăpânitoare.

La adăpostul pădurii ca o umbrelă, ca o ciupercă uneori otrăvitoare, și oamenii, și ceilalți vin să-și împlinescă visurile. Pentru cei patru tineri aici e cărarea plină de primejdii spre cununie, pentru Titania și Oberon e popasul dinaintea nunții lui Theseu în care se reglează niște conturi, pentru meșteri e spațiul de repetiție a spectacolului care le poate aduce o pensie viageră („pe viață!”). Momentele comice se desfac în evantai, umorul se așază pe lamele fine sub microscopul regizorului și al actorilor, adunând o mare varietate de specii: de la inside jokes la citatele culturale care abundă, de la râsul în hohote la zâmbetul cu fiori pe șira spinării.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCUMI

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Iarăși interesante mi se par accentuarea și diferențierea unor tipologii feminine existente în text, ca și a unor categorii de eros: iubirea împărtășită, cea dorită, iubirea ca manifestare a controlului, ca simplu moft sau jucărie râvnită, erosul ca pedeapsă.

Muzica, extrem de inspirată, ca și scenografia nu sunt doar cârjă pentru împlinirea visului regizoral, ci slujesc actorul în demersul său scenic. Mă văd obligată să semnez acest fapt de o banalitate covârșitoare, tocmai pentru că normalitatea a devenit excepție care trebuie aplaudată. Și astfel, trupa de actori, în ciuda faptului că există diferențe de ton, se percepe ca un tot unitar, bine încheșat. Sunt totuși câteva vârfuri, între care se detașează Claudiu Istodor, în rolul lui Puck cel Mefisto. Ca un crai de curte veche pervers și carismatic, periculos și amuzant, traversează scena și scenele, fiind constanta semnificativă și liantul interpretativ al spectacolului. Lumea teatrului devine și mai aparte prin grupul bine ales al meșterilor. Ovidiu Niculescu se autocitează și se autoironizează cu mult șarm, Bogdan Talașman glisează cu succes între două registre tragi-comice dificile, iar Radu Zetu, Vitalie Bantaș și Toma Cuzin sunt, fiecare, câte un contrapunct alcătuit și dozat inteligent. Cristi Iacob însă, în rolul lui Petre Gutuie, reușește să plămădească o compoziție pentru care nu-i nevoie să aștepte vreo nominalizare UNITER; o să primească premiul publicului. Trebuie să o amintesc aici și pe Ilinca Manolache în Helena (din păcate, eu am văzut spectacolul doar într-una din cele două distribuții), ale cărei date actricești au căpătat consistență, maturitate și acea experiență care te duce la bucuria jocului.

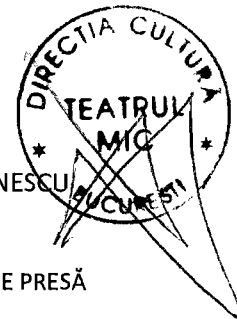
Multe ar mai fi de spus despre cum ni se farnecă iubirile și ni se controlează visurile. Dar asta poate că nu-i tocmai rău... Rău ar fi dacă aș dezvălui eu, aici, celorlalți spectatori surprizele pe care nouă, celor de rând, ni le arată magic scena. Spiritele se retrag în turnul de control. Oamenii rămân să-și valseze căsniciile. Cineva își dă viața pentru teatru. Oricum, lumea merge înainte. Ce comédie! Mai bine să credem că a fost un vis.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Maria Zărnescu, 24 Octombrie 2011 / Yorick

„Ești ceea ce v(is)ezi”

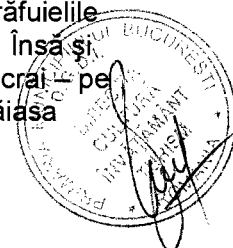
Lume, lume, hai la nuntă! Nu una, ci trei, și toate trei la **Teatrul Mic**! Chemarea sună astfel: “Oberon & Titania S.R.L. vă invită la nunțile lui Tezeu & Hypolita, Demetrius & Helena și Lysander & Hermia”. Dar pentru cunoscători, se știe, e vorba de o nuntă, două logodne și-un soi de reînnoire a jurămintelor. Bine că nu-i nicio înmormântare, cât să parafrezeze titlul unui film nouăzecist. Căci acțiunea se întâmplă... nicidecum: nici în antica Atenă, nici în Anglia elisabetană, nici într-o contemporanitate locală. Ci undeva, suspendată în timp, în “fascinantul spațiu magic, poetic și filosofic al capodoperei shakespeariene” imaginat de regizorul **Gelu Colceag**. Adică în vis: “**Visul unei nopți de vară**” sau “visul fiecăruia dintre noi”. Așadar: *Bună ziua la dumneavoastră, / Prea cinstită gazd-a noastră! / Noi nu ne-am gătit de luptă, / Ci ne-am îmbrăcat de nuntă...*

Foto Alina Manole

Deși lupte sunt, de tot soiul. Mai întâi, cea a regizorului, care, fără a da semne de oboseală, se măsoară cu ditamai echipa de treizeci de actori (majoritatea tineri și în dublă distribuție pentru multe dintre roluri), cu un text îmbogățit față de primele traduceri românești, dar și cu o muzică originală ce îi dă pe alocuri spectacolului aspect de musical. Și învinge. Căci de mult timp n-a mai avut Teatrul Mic din București o astfel de producție: nici la nivel cantitativ (al resurselor artistice și tehnice implicate), nici calitativ. Și chiar era momentul...

Apoi, conflicte de tot felul se petrec și în piesă. Dragostea e principala cauză, în variile sale manifestări, ce țin de vârsta și starea personajelor, alături de tot alaiul ei de sentimente împresurătoare nu tocmai frumoase, gelozii sau orgolii. Doar că luptele acestea se vor purta mereu pe orizontală, iar nu pe verticala planurilor închipuite de Shakespeare. Fiindcă răfuielile au loc atât în lumea fantastică a zânelor și spiridușilor, cât și în cea reală, a oamenilor. Însă și aceste lumi sunt dispuse pe mai multe niveluri: zânele o au drept crăiasă pe Titania și craii — pe Oberon, iar pământenii sunt conduși de ducele Theseu, aspirant la mâna Hypolitei, crăiasa

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

amazoanelor, dar și stăpân pe destinele tinerilor îndrăgostiți atenieni, Hermia, Helena, Demetrius și Lysander. La un alt nivel al umanității, trupa de meșteșugari – actori amatori își rezolvă conflictele de natură artistică, punând în scenă "prea trista comedie a lui Pryam și-a preafrumoasei Thisbe", alți doi îndrăgostiți fără de noroc... Planurile și nivelurile sunt bine delimitate, doar că uneori se întrepătrund. Ca într-un vis. Deasupra tuturor, însă, planează spiridușul Puck...

Foto Rareș Petrișor

Oficial – un soi de aghiotant personal al lui Oberon, Puck devine – în exegeza regizorală a lui Gelu Colceag – păpușarul șef, cel care încurcă și descurcă firele ce controlează personajele, indiferent din care lume ar veni ele. Pentru asta, uneori o încurcă el însuși, ca orice slujbaș cu idei, fiind nevoit să dreagă lipsa lui de chibzuință. De altfel, nici nu-i greu să greșești, când toți "atenienii" seamănă între ei... Iar Puck a îmbătrânit în rele. Nu mai e "Robin-băiat-bun", ci "Robin cel Nebun" (dar nu atât de nebun ca sămânii muritori), bufonul a cam obosit să își distreze mai marii și preferă să își întrețină micile-i tabieturi. Nu mai e duhul neastâmpărat, precum Ariel, ci doar un vagabond boem de modă veche. Poartă umbrelă pe post de baston, joben și ceas cu lanț din aur, cu care ar trebui să măsoare timpul în care poate înconjura Pământul. Însă comod fiind și agasat de proasta ierarhie din lume, nu mai are niciun chef să se grăbească.

Toate acestea și multe alte nuanțe surprinde Claudiu Istodor, într-un rol care se lăsa așteptat de ceva vreme. Artist de vârf al generației sale, el trece cu naturalețe superioară de la frazarea shakespeariană – la comicul cel mai pur, de la inflexiunile inconfundabile ale vocii sale speciale – la interpretarea de partituri vocale dificile. Și, cu astfel de actori, parcă mai uităm de "zgura" noastră cea de toate zilele, cea din jurul scenei...

Deși critica literară a remarcat că personajele celor patru îndrăgostiți pot fi anevoie deosebite (chiar dacă, respectând bunele obiceiuri ale Atenei, ei dorm răzleți în noapte), în montarea

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Teatrului Mic se distinge Helena, care, în interpretarea tinerei Ilinca Manolache trece în nivelul următor. Căci și planul artistic are "nivelurile" sale, nu? I se alătură, în uniformitatea personajului colectiv, Conrad Mericoffer, Irina Rădulescu și Radu Iacoban (într-una din variantele de distribuție). În cazul cuplurilor de conducători (pământeni sau nu), regia primează în fața interpretării actoricești: Theseu (Alexandru Gâtstrâmb) oscilează între intransigența unui duce al Atenei și patima de a domestici o "iapă năvălășă" precum crăiasa amazoanelor, Hypolita, de care este îndrăgostit (Mihaela Rădescu). În tărâmul zânelor, craiul Oberon (Ștefan Lupu) și crăiasa Titania (Simona Mihăescu), întunecați precum noaptea care îi adăpostește, își dispută un tânăr paj indian, fumează opiu și își dezvăluie impulsurile ascunse – mefistofelice sau sexuale.

Spre deosebire de personajele îndrăgostiților, membrii trupei de actori amatori sunt bine caracterizați – atât prin nume și meserie, cât și prin personalitatea conferită de replici. Ocazie pentru regișori și, mai ales, interpreți, să își expună toate procedeele comice din arsenal. Repere ne sunt, încă, Victor Rebengiuc în rolul Fundulea din montarea lui Liviu Ciulei de la Teatrul Bulandra, precum și subtila parodie "Pyramus & Thisbe 4 You" regizată de Alexandru Dabija la Odeon. La Teatrul Mic, regizorul Gelu Colceag pomește de la umorul textului din vremea lui Shakespeare, când amestecul genurilor nu era condamnat încă, așa cum o va face mai târziu clasicismul francez, iar publicurile variaau de la cel mai umil meșteșugar până la regină. Și, profitând de libertatea versiunii sale scenice*, ajunge într-o proximitate spațială și temporală bine definită prin limbaj și atitudini. Momentele comice de teatru în teatru devin prilej pentru satiră (adesea amară) a branșei și slujitorilor ei, cu nenumărate glume pentru inițiați.

În rolul lui Petre Gutuie (pentru prieteni – Petrică), un adevărat factotum artistic (dramaturg, regizor, producător), Cristi Iacob realizează o performanță ce vine să confirme lărgimea spectrului său de posibilități actoricești. Cu mijloace bine dozate și controlate, el evoluează de-a lungul spectacolului egal cu sine însuși, cu valoarea sa.

TMA

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Foto Rareș Petrișor

Partenerii săi de trupă dau însă senzația că, odată cu devenirea micii lor puneri în scenă – de la repetiții până la reprezentația finală – scapă de sub control mijloacele artistice. Dacă în primul act intenția regizorală încă primează, în cel de-al doilea, desfășurarea de forțe comice pare să derapeze. De te trezești că îți îngheață hohotul de râs și îți se face teamă. Unde este toată experiența în receptare? Unde sunt toate lecturile tale? Cum te-au putut schimba ultimii ani și amestecul contemporan al genurilor? Cum de-ai ajuns să râzi de un peltic cu două strecurători pe post de țâțe? (Da, da, "țâțe" le spune și în spectacol.) E ca și cum ai dansa manele la o nuntă elegantă. Și acum de-abia începi să înțelegi sensul invitației la cele trei nunți, în care ni se promet "momente jalnic de vesele cu Trupa de Teatru **Ob-scenic**, alcătuită din cei mai profesioniști dintre meșterii amatori": Ovidiu Niculescu, Bogdan Talașman, Vitalie Bantaș, Cuzin Toma și Radu Zetu.

Doar că adevăratele momente de dans, imaginate de Arcadie Rusu, precum și muzica originală remarcabilă a lui Călin Grigoriu, te readuc, spre liniștea ta personală, într-un peisaj distins. Iar scenele frumoase de ansamblu (ce fac deliciul oricărui musical care se respectă) vin să întregescă o imagine individualizată de scenografia Liliane Cenean și a lui Ștefan Caragiu. Aceasta este gândită fie ca un spațiu etajat (precum planurile diverselor lumi), fie ca o pădure de vară sub cerul ca umbrela. Dar vremurile pare-se că au luat-o razna și în cetatea Atenei, căci, după ce că sunt întoarse cu susul în jos, umbrele mai sunt și găurite. Ponoseala dispare, însă, odată cu sosirea curții, când sunt înlocuite cu unele noi-nouțe. Ca-n viață. Semne clare de apartenență se regăsesc și la costumele personajelor, oscilând între alb și negru, cu nuanțe de gri. Culoarea revine odată cu elementele de costum ale "bărbaților cu palma aspră" din trupa de meșteșugari, precum și în luminile inteligente ale lui Iulian Bălțătescu.

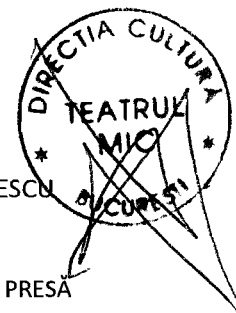
Ceremonia finală, însă, va avea loc în visul fiecăruia dintre noi – ne mai avertizează invitația la spectacolul matrimonial din lumea bună. Căci e știut: fiecare visează ceea ce este. Sau, în versuri shakespeariane, *Tot însu-și va găsi a lui pereche, / Orice tigaie-și va găsi capacul / Și petecul și-l va găsi tot sacul / Și toate-or merge cum le taie capul!*

TM

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Ileana Lucaciu, 4 octombrie 2011 / Spectator

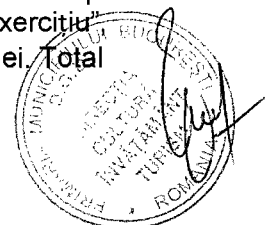
Probă de foc ! : “ Hamlet – un exercițiu “

Capodopera lui Shakespeare și a dramaturgiei universale “ Hamlet “ rămâne proba de foc pentru creatorii din teatru, actori sau regizori. “Cu toții vor să joace Hamlet”, spunea Carl Sandburg, dar orice rol din piesa celebră a bătrânului contemporan Will, este o piatră de încercare pentru actorul distribuit, iar astăzi și pentru regizorul care se încumetă să pună în scenă “Hamlet”.

O tânără echipă alcătuită din actori ambițioși pe care teatrele, în special cele instituționalizate, nu i-au luat încă în seamă, pe unii pe nedrept chiar, s-au organizat în “Shakespeare Company. ro “. Au lansat “compania” cu spectacolul “Hamlet – un exercițiu”, dovedind bun simț și măsură prin specificarea “un exercițiu”. “Compania” nu a găsit încă și un regizor atras de proiectul “Hamlet” și de cele viitoare. Actuala premieră este rodul proiectului actriței Teatrului Mic, Liliana Pană care interpretează și rolul lui Hamlet. Echipa acestui “exercițiu” merită toată stima pentru curajul de a opta pentru “Hamlet”, dar spectacolul suferă de lipsa unui regizor.

Actrița Liliana Pană și-a dorit să își afirme talentul interpretând celebrul personaj și din negăsirea sprijinului unui regizor și-a asumat și ... rolul regizorului. Evident, a comprimat și adaptat piesa lui Shakespeare pentru a îndeplini cerințele unui spectacol – exercițiu cu durata de aproximativ o oră și jumătate. Scenariul rezultat este o încropeală de scene în jurul acțiunii, ce transformă piesa într-un text asemănător celui aflat la baza unei telenovele. Substanța piesei bogată în trimeri spre compartimente existențiale majore, se pierde. Unele personaje, spre exemplu Fortinbras ce are un scop important pentru evidențierea sensurii scrierii, dispar. La rândul său, viziunea regizorală este confuză și incoerentă ca intenții. Debutul reprezentației propune primirea publicului de o trupă de actori ce poate fi și cea invitată de prințul Danemarccii la Elsinore. Ideea regizorală de a lansa o astfel de convenție pentru “exercițiul-Hamlet” avea șansa de a motiva “exercițiul”, dar se pierde pe parcursul reprezentației. Nedezvoltată este și prezența lui Alexandru Triscariu care susține cu fagotul său momente muzicale pe compozițiile inspirate datorate lui Iosif Herța. Sunt accente muzicale dramatice binevenite pentru sensurile piesei, dar incoerent aplicate de regie. Novatoare rămâne și tratarea duelului final, Hamlet – Laert, lipsit de arme, dar ... în scena uciderii lui Polonius se apelează la pumnalul clasic ! Apar câteva momente originale în ilustrarea teatrală a acestui experiment, bine denumit “exercițiu” motivate de piesă, dar care nu sunt plasate coerent de regie în contextul reprezentației. Total

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

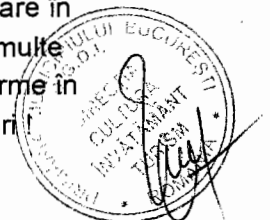
neglijentă rămâne îndrumarea interpreților și personajele devin marionete într-o telenovelă. Relațiile dintre personaje sunt ignorate.

Dificila partitură a prințului Hamlet revine Lilianeii Pană care surprinde prin lectura profundă a replici, rostită cu subtilitate în descifrarea la nuanță, inteligentă a sensurilor. Actrița asimilează credibil esența personajului, frământările sale interioare, gândurile ascunse. Susține un examen greu prin acest rol și reușește să demonstreze personalitatea sa de actriță capabilă să abordeze personaje de anvergură. Mai favorabil ar fi fost totuși pentru Liliana Pană să riște mai mult și să prezinte singular doar un monolog amplu al personajului, să ofere un recital "Hamlet". Lipsindu-i din exterior ochiul de veghe al regizorului, Hamlet în interpretarea sa, nu își completează profilul relaționând cu celelalte personaje și pierde din consistență.

Majoritatea actorilor din distribuție nu manifestă eforturi particulare de studiu asupra partiturilor ce la revin și adeseori, interpretarea lor este exterioară și exagerată. Devin ... prestatori de servicii puțin interesați de ansamblul spectacolului. Absența unei viziuni regizorale ferme duce la transformarea în scheme simpliste a personajelor ce parcă sunt desprinse dintr-o telenovelă, de pildă regele și regina. În prima apariție, Gertrude, în interpretarea Raluței Petra pare o femeie dintr-o mahala, iar rugăciunea regelui Claudius, de exemplu, este recitată școlărește, exterior de Radu Ciobănașu. Regele și regina nu mai au astfel caracterizați, implicarea majoră solicitată de conflict. Nebunia Ofeliei este strident jucată, fără rost, dar Rozana Radu dezvoltă însă, în alte scene, și momente sensibile, apropiate de naivitatea personajului. Polonius e tratat de Nicolae Nastasia doar ca o slugă dezinteresată de ce se petrece în jurul său. În rolul unui gropar, Codruța Ureche prezintă cu ironie un monolog rupt de contextul dramatic al scrierii. În interpretarea lui Răzvan Marina, Laert pare doar un tânăr egoist și prostovan. Robert Radoveneanu reușește totuși, în Horațio să susțină cu tensiune relația acestuia cu Hamlet, să sugereze trăiri interioare ale personajului.

"Hamlet – un exercițiu" reunește eforturile unei echipe numeroase : Silvia Șerban – costume, coerent create prin stilul simplu al desenului, Cristina Milea și Cătălin Manea – un decor dominat de culoarea neagră rezumat la câteva scaune "bandajate" cu fâșii albe, Andreea Duță – mișcare scenică și Iuliana Bălțătescu – light design. Intențiile întregii echipe din care în lumina reflectoarelor sunt doar actorii, rămân laudabile, chiar dacă rezultatul dovedește multe hibe. "Exercițiul" este o primă probă de foc a acestei "companii" care are șanse să se afirme în timp, dacă echipei ambițioase i se va alătura și un regizor. Dar ... e criză mare de regizori

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Veronica Plăcintescu, 18 aprilie 2011 / metropotam

Premiera la Teatrul Foarte Mic: Zero decibeli

V-ati gandit vreodata de ce ni se face mila de o persoana cu un handicap? De ce nu o tratam ca pe o persoana normala? Ce ar putea fi in mintea unui surd, mut, orb, paraplegic, care simte compatimirea, care poate traieste exact aceleasi lucruri ca si noi? Ca poate uneori sunt mai norocosi decat restul?

Am dat recent peste urmatorul clip, care m-a facut sa imi doresc si mai mult sa vizionez spectacolul **Zero decibeli**, ce si-a avut premiera sambata la Teatrul Foarte Mic.

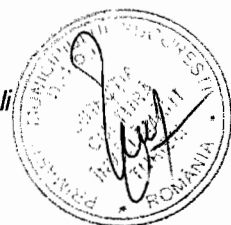

Asadar iti trebuie un plus de forta, curaj si incredere in tine insuti pentru a reusi sa razbati dincolo de privirile si prejudecatile celor din jur. Insa in ce masura reusesti aceasta performanta atunci cand traiesti in Romania?

O asemenea intrebare pare a pune spectacolul Ioanei Paun, care se afla deja la al doilea proiect de gen, primul, *Réaltympanica*, fiind realizat la Londra si prin care a vrut sa arate in ce masura sunt oamenii afectati de zgomotele foarte puternice. Mai exact, aceasta a cercetat efectul acustic pe care il are asupra locuitorilor capitalei britanice constructia Parcului Olimpic. Cu *Zero decibeli*, Teatrul Foarte Mic continua seria spectacolelor puternice, de impact, precum *Interzis sub 18 ani* al Mihaelei Michailov.

O piesa scurta, de aproximativ 1h20, cu un mesaj social cel puțin interesant, *Zero decibeli*

Teatrul Mic
str C-tin Miile, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

povesteste in cateva exemple diferite cum este sa fii surdo-mut in Romania, dincolo de perceptia unanim acceptata de majoritate. E greu sa fii critic la teatru atunci cand observi ca tinta principala nu este aceea de a face arta, ci de a schimba societatea prin arta. Drept urmare, noi va recomandam sa vedeti acest spectacol nu pentru ca incarca emotional foarte puternic, dar pentru ca ofera o alta viziune asupra unui aspect important si posibilitatea sa iti revizuiesti perceptia asupra unor lucruri pe care le iei drept realitati, in care crezi pur si simplu si nu cercetezi.

Distributia (**Mihaela Radescu, Claudia Prec, Alexandru Potoceanu, Stefan Lupu, Sever Barzan, Paul Dunca**) nu se remarca prin jocul actoricesc, pe cat prin aptitudinile actorilor sa exprime fizic o drama. Un baiat caruia i se strica aparatul auditiv in timpul unui examen, o fata peste care intra un hot in casa si trebuie sa sune la 112, un tanar care isi doreste sa danseze dar tot ce reuseste este sa se angajeze ca distribuitor de nimicuri in tren.

Astfel de personaje sunt des intalnite in viata de zi cu zi, insa realizezi ca nici macar nu te uiti la cel care imprastie umil o bricheta, un breloc si 3 ace de cusut in tren, pentru ca esti convins ca nu este surdo-mut. Stii sigur din varii exemple ca profesorii sunt departe de a fi imparziali, ca pot fi ranchiunosi, ca ofera tratamente preferentiale unor studenti, iar pe altii ii pica la examene fara vreun motiv concret. Ai credinta ca politistii romani sunt toti variatiuni pe tema personajului Garcea, care profita de statutul pe care il au pentru a obtine ceva, care nu stiu sa ia un proces verbal si nici sa vorbeasca corect romaneste.

Spectacolul *Zero decibeli* nu infatiseaza situatii de care sa fii strain. Insa pune in valoare faptul ca astfel de cazuri se intampla si altor persoane, intregi din punct de vedere psihic si emotional, insa care cu timpul ajung sa isi muteze perceptia de sine, exclusiv datorita discriminarii celor din jur.

Indiferent daca ai senzatia ca le stii pe toate sau nu, noi va recomandam sa va rupeti un pic de la toate lozincile, credintele, certitudinile, prejudecatile si monotoniile cotidiene si sa vedeti acest spectacol. Este acel gen de arta instructiva, in care o ora la teatru devine un castig real pentru societate.

credit foto: **Teatrul Foarte Mic**
foto: **Andrei Pungovschi**

TTA

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Irina Ionescu / Teatrul Azi, nr 7-8-9, 2011

Zgomote/sunete/muzică

ZerodB este un exercițiu socio-fonic de Ioana Păun, care supune, fragmentar, atenției publicului câteva experiențe limită din viața unor personaje cu deficiențe de auz sau/și vorbire. Este o pledoarie pentru toleranță, etică, redefinirea handicapului, integrarea minorităților și luptă împotriva discriminării, a abuzului de orice fel asupra celor lipsiți de apărare, chiar împotriva transformării lor în obiecte de consum prin realizarea unor programe de divertisment, la limita circuitului.

Scenele pomesc de la detalii precum accesibilitatea fondurilor europene pentru sistemul universitar în cazul admiterii și susținerii în timpul studiului a surdo-muților, deși nu există nici un moment preocuparea adaptării programei universitare sau a modului de predare/examinare la cerințele reale ale celor cu probleme. Nu sunt iertate nici aberațiile administrative precum amplasarea sălilor de teorie sub sălile de sculptură unde se lucrează cu freza, sursă sigură de poluare fonică cu foarte mulți decibeli, imposibil de suportat în timpul unui examen la teoria muzicii.

Personajele încearcă să se adapteze, să se integreze social, dar zgomotul derutant al orașului, lipsa unui sprijin real și prejudecățile celorlalți le împiedică să dezvolte relații normale de conviețuire. Abuzul și expoatarea le pândesc la tot pasul, ele neavând forța și mijloacele să se apere. În acest sens, este creată o scenă specială, în care mafia cerșetoriei mascate își instruește victimele cu speranța unor câștiguri venite prin apelul la mila călătorilor cu trenul, posibili cumpărători ai unor nimicuri de câțiva lei.

Ioana Păun încearcă să sensibilizeze prin acest exercițiu opinia publică (teatrală) și să scoată în evidență Bucureștiul sonor-vulgar cu toate zgomotele lui din trafic, cu utilajele specifice schimbărilor de borduri sau construcțiilor întâlnite la tot pasul, cu răutatea gratuită, de cele mai multe ori, a locuitorilor săi. Poluarea fonică este redată *live* și în conexiune cu felul în care personajele se raportează la numărul de decibeli produși în fiecare zi. Practic, câți decibeli produci, atât valorezi...

Scenografia este una minimalistă, dar nu lipsește, bineînțeles, televizorul – sursă sigură de bruiaj și propagare a agresivității sonore. Distribuția numără câțiva actori, fiecare dintre ei prezenți de mai multe ori în roluri de mică întindere, adecvate scenelor propuse. Mihaela Rădescu este astfel o profesoară extrem de binevoitoare la începutul spectacolului, dar și un examinator inegal și fără criterii în momentul în care i se cere să noteze o persoană cu deficiențe de auz și un chiulanguiu ușor de recunoscut. Discriminarea pozitivă își face loc în relația ei cu celelalte personaje, fiind scos în evidență amatorismul cu care este tratată prezența în universități a studenților cu nevoi speciale.

Fară să fie un spectacol comod sau de recomandat oricărui tip de public, **ZerodB** de Ioana Păun aduce în prim plan povești și situații de viață specifice, pentru a fi întâi recunoscute și analizate, normalitatea presupunând integrarea lor reală și completă.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Oana Stoica, 29 aprilie 2011 / Dilema Veche

Zgomotul tăcerii

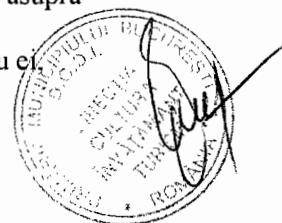
Era ceva ciudat la ei. I-am văzut pe marginea peronului, aproape de șine. Un grup de patru tineri, o fată și trei băieți care gesticulau amplu. Mi-a atras atenția faptul că se postaseră acolo, în buza gării, exact când speakerul anunța că săgeata albastră urmează să intre în stație "la linia unu" (sic). Au dispărut din raza mea vizuală, dar peste câteva minute o văd din nou pe fată, făcând triumfătoare cu o mână băieților, în timp ce cu cealaltă ținea strâns la piept câteva cutii de bere. Zimbetul i se lățise pe toată fața, iar băieții i-au răspuns la fel. Abia atunci mi-am dat seama care era ciudățenia. Deși manifestările lor erau zgomotoase, nu se auzea nici un sunet. Erau surdomuți.

Cu spectacolul *Zero decibeli*, regizoarea Ioana Păun pătrunde în lumea tăcută a celor ce nu aud prin cinci povești cu dublă perspectivă. Liniște de o parte, prejudecată și intoleranță de partea cealaltă. Societatea românească este crispată în fața a tot ceea ce este *altfel*. Spectacolul alcătuiește un index al reacțiilor viciate. În loc de înțelegerea nevoilor speciale ale surdomuților (de exemplu, să i te adresezi cu fața pentru a-ți putea citi de pe buze), milă (handicapul fizic este perceput ca o formă de retardare). În locul integrării sociale printr-o profesie liber aleasă, împingerea spre marginea societății, în zona cerșetoriei mascate. În locul unei vieți normale, forțarea supraviețuirii. România se teme de diferențe. E mai ușor să respingi decât să înțelegi. E mai comod să-ți fie milă decât să ții cont de nevoile celuilalt. Există un automatism al milei așa cum există un automatism al respingerii. Normalii cu normalii, și ceilalți cu restul lumii. Singura problemă e că înțelegem lucruri diferite prin „normal”. Pentru un surdomut, să nu auzi e normal. Liniștea e regula, zgomotul (surprins de aparatul auditiv) e excepția, una mai mult deranjantă decât foloșitoare din cauza uriașei poluări fonice metropolitane. Și aici intervine elementul surpriză al spectacolului. Ioana Păun localizează poveștile cu surdomuți, cu problemele sociale cu tot, într-un București scanat auditiv. De la zero decibeli la o sută de decibeli, agresiunea sonoră a orașului este din ce în ce mai apăsătoare. Până la insuportabil. Bormașina din apartamentul vecinului se aude de 300 de ori pe an. Zgomotul străzii atinge 40 de decibeli. Unul dintre actori locuiește lângă Aeroportul Otopeni. De când nu ai mai auzit liniștea? Trăim în sunete, nu mai putem percepe tăcerea altfel decât ca pe o lipsă, o anormalitate. Surdomutul nu percepe sunetele, un om „normal” nu mai percepe tăcerea. Fiecare cu deficiența lui. Care e normal? *Zero decibeli* arată încă o latură a României autosuficiente, obișnuită să respingă vulnerabilii (s-au făcut rampe pentru cărucioare la intrarea în instituții abia după aderarea la Uniunea Europeană). Încă nu ne-a învățat nimeni că mila e o formă de discriminare.

Poveștile surdomuților sînt surprinzătoare. Unul studiază la Conservator (da, știm, și Beethoven a fost surd) și trece examenele pentru că profesoara îl consideră retardat, iar altul vrea să devină dansator, dar eșuează în ghearele mafiei vînzătorilor de cățeluși de pluș și brățări cu Iisus, pe care îi găsiți în trenuri sau autogări. Uneori, scriitura este sîngace (povestea hoțului care intră în apartamentul surdomutei), dar este salvată de actor (Alexandru Potocean). Două prestații atrag în mod special atenția, Paul Dunca în rolul dansatorului ratat, înduioșător în inocența sa, și sound designerul Sever Bârzan, care face live o hartă sonoră a Bucureștiului (beatbox).

Zero decibeli este al doilea spectacol al Ioanei Păun despre impactul sunetului asupra personalității umane, după *Realtympanica*, realizat la Londra, în care a studiat efectele acustice pe care le are asupra londonezilor construcția Parcului Olimpic.

Cu berea în brațe, surdomuții din gară s-au urcat în tren. Veselia lor era pentru noi tăcere. Pentru ei tăcerea eram noi.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Maria Sârbu, 11 ianuarie 2011 / Jurnalul Național

Cum poate fi salvată fericirea în cuplu?

Actrița Olga Tudorache a asistat sâmbătă, 8 ianuarie, în sala Teatrului Mic, la premiera unui spectacol ce îi este dedicat. Trei foști studenți de-ai săi, care aniversează acum 30 de ani de la absolvirea Facultății de Teatru, și-au propus să vină împreună pe scenă, într-o comedie boulevardieră, pentru a "încânta" publicul și pentru a-i arăta profesoarei dragi că după trei decenii au o activitate de succes, lucru datorat în mare parte celei care i-a îndrumat în institut.

Cei trei sunt: Florin Călinescu, Adriana Șchiopu și Doru Ana, ei jucând în spectacolul "Sex on the bici", regizat după "Donițele sexuale ale soțului meu aproape m-au înnebunit" a americanului John Tobias de Nona Ciobanu. Distribuția este completată de alți doi interpreți: Sorin Medeleni și Andreea Grămoșteanu.

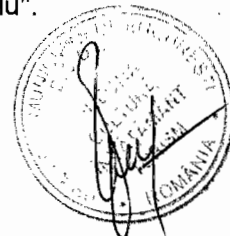
Comedia boulevardieră prinde foarte bine la public într-o perioadă de criză profundă. E dovedit acest lucru în teatrul românesc. Lumea vrea să se deconecteze de la grijile cotidiene. Piesa lui Tobias, despre care autorul însuși spune că e "un mare succes pe patru continente", dezvăluie problemele cu care se confruntă în dormitor un cuplu. El, soțul, e puternic și dominator la birou, căci e "un om de afaceri de succes". În dormitor însă, alături de nevastă, nu mai are apetit sexual. Ea, soția, nevastă credincioasă bărbatului, și care nu duce lipsă de nimic, vrea, ca și el, să-și salveze căsnicia. Soțul vede soluția salvatoare în cartea doctorului Baumgartner "Trăiește-ți fanteziile". Cei doi soți își dau drumul la imaginație, conform indicațiilor din carte.

Doru Ana, în rolul Domnului Griffin, îmbrăcat în rochie și încălțat în pantofi de damă, stă ascuns într-un dulap de unde să vadă ce se petrece în dormitor. Adriana Șchiopu, care o întruchiează pe Doamna Griffin, intră în apartament cu Florin Călinescu, Administratorul blocului, ea imaginându-și că el este o "brută păroasă", pe care femeia s-o ademenească cu mișcări lascive, ca apoi el să-i atingă "pielea albă, fină și catifelată" și astfel soțului să-i fie stimulat apetitul sexual. Înainte de acest moment însă, a intrat pe geam Sorin Medeleni, Hoțul de apartamente, care, întrebând dacă e cineva acasă, se ascunde, intrând în șifonier, de îndată ce aude vocea celor doi. Din acest moment, firul acțiunii se deapănă pe "tehnica sex-terapeutică a doctorului Baumgartner", dar întreruptă de situații neprevăzute.

Patru interpreți (aproape din aceeași generație), fiecare cu o carismă scenică distinctă diriguie aici întru aplicarea "rețetei de succes", țin în chingi atenția publicului, trezindu-i hazul. Se precipită situația în momentul în care intră în scenă Andreea Grămoșteanu, în rolul lui Luise (sora Doamnei Griffin), părăsită de soț pentru o femeie ușoară. E o învălmășeală de-a dreptul savuroasă, dacă o pui și pe seama unui bici, dar și a unui revolver, care "trece" din mână în mână, și cu ajutorul căruia se încearcă soluționarea problemei în cauză.

Cine câștigă și cine rămâne cu buza umflată? Mergeți la teatru, să vedeți această montare, concepută simplu, dar bine încheșată, de Nona Ciobanu. Din echipa spectacolului mai fac parte Iulian Băltătescu (decor și light design) și Doina Levintza (costume).

Aș vrea să remarc ideea ingenioasă referitoare la caietul program al acestei creații scenice, editat sub forma unei "reviste", care dă sfaturi femeilor "cum să-și păstreze fericirea în cuplu".

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Robert Radu, 18 ianuarie 2011 / lascarica.ro

Sex on the bici

În weekend am mers să văd o piesă de teatru, un lucru pe care (cu părere de rău zic asta) nu-l fac prea des. Am mers la teatrul meu preferat, la Teatrul Mic, aici nu știu de ce, dar parcă este o atmosferă mai specială, are ceva magic acest loc. Piesa pe care am urmărit-o s-a numit „Sex on the bici” și a fost ceva aparte, în principal pentru faptul că am reușit să-l văd pentru prima dată pe Florin Călinescu pe scenă. Mi-a plăcut foarte mult de el în perioada sa petrecută la PRO TV, cea de la început mai mult... de la emisiunile de dimineață, și până la concursurile de divertisment sau talk-show-urile nocturne am urmărit tot ce era cu el.

Piesa a fost OK, problema la mine este că de când am văzut „Cum iubește cealaltă jumătate” care a fost mortală (n-am râs niciodată într-o oră jumătate atât de mult), involuntar o folosesc ca termen de comparație, iar astfel sunt destul de exigent cu alte comedii. În „Sex on the bici” este vorba despre un cuplu trecut de prima tinerețe, care întâmpină anumite dificultăți în dormitor. Pentru a-și rezolva problema impotenței, soțul, este de acord să-și lase nevasta sedusă de către o „brută păroasă”, în timp ce el se ascunde costumat drept femeie în dulap. Ca în orice comedie, planurile lor sunt total date peste cap în final trebuind să rezolve altfel problema. Totuși nu am înțeles de ce se numește „Sex on the bici”, nu se face pe toata durata scenetei vreo referință la melodia ce poartă acest nume, la vreo plajă, târfă sau vreun bici... da' nu contează așa mult, important e că m-am simțit bine și că a fost o sâmbătă încântătoare.

Nu știu de ce se zice că lumea nu mai merge la teatru, pentru că din ce am văzut eu nu prea e așa, și aici nu vorbesc doar de ultima piesă pe care am văzut-o. Tot timpul găsesc o sală plină, uneori chiar îngrămădită; sâmbăta au vândut toate biletele și au trebuit să mai adauge niște scaune ca să aibă toată lumea loc, un bărbat pe la vreo 40 de ani, chiar și-a ținut nevasta în brațe pe tot parcursul spectacolului, bănuiesc că nu a găsit două bilete, nu cred că era vreun specimen de culmea zgârceniei. E adevărat că nu erau așa mulți tineri de vârsta mea, dar ați fost vreodată să cumpărați bilete la teatru? Ajungi cu o ora înainte să se deschidă casa de bilete și tot găsești jumătate din pensionarii Bucureștiului parcați la coadă... aruncă cu banii pe bilete de zici că le-a fost dublată pensia de curând.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 1 - DOSAR DE PRESĂ

Dana Ilie, 5 ianuarie 2011 / România Liberă

Sex on the bici, rețeta fericirii în cuplu la Teatrul Mic

Teatrul Mic vă invită la premiera oficială a comediei "Sex on the bici", inspirată de "*Dorințele sexuale ale soțului meu aproape m-au înnebunit*" de John Tobias.

Piesa, în regia Nonei Ciobanu, reunește pe aceeași scenă cinci excelenți actori de comedie. După o pauză de câțiva ani, Florin Călinescu revine în forță pe scena Teatrului Mic alături de doi dintre colegii lui de generație: Adriana Șchiopu și Doru Ana. Cei trei împlinesc în acest an 30 de ani de la absolvirea Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică, iar spectacolul este dedicat, cu acest prilej, profesoarei lor de suflet, Olga Tudorache. Lor li se alătură un veteran al comediilor de la Teatrul Mic, Sorin Medeleni și tânăra actriță Andreea Grămoșteanu, cunoscută iubitorilor de gen din serialul *Mondenii*, dar și de pe scena Teatrului Foarte Mic.

Comedia tratează cu finețe tema disfuncționalităților sexuale în cuplu și cu ironie rețetele oferite „de-a gata” de terapeuți etichetați de societatea contemporană drept salvatori.

DI Griffin (Doru Ana), un director apreciat în afaceri, și soția sa (Adriana Șchiopu), o amfitrioană grațioasă, nu acceptă eșecul în niciun domeniu al vieții lor, prin urmare, atunci când apare o problemă în dormitor, ei aplică tehnica sex-terapeutică a doctorului Baumgartner. Această „rețetă” îi duce în situații pline de haz, în care îi antrenează și pe administratorul blocului (Florin Călinescu), pe hoțul venit să-i jefuiască (Sorin Medeleni) și pe Luise, sora doamnei Griffin (Andreea Grămoșteanu).

Comedia *My Husband's Wild Desires* (titlul original al piesei) a avut un debut strălucit în Statele Unite ale Americii, la *Buffalo Studio Arena Theatre*. A înregistrat de asemenea, un succes imens la Paris, Rio de Janeiro, Montreal, Atena, Buenos Aires, Copenhaga, Anvers, Capetown, Malmö și în multe alte orașe de pe toate meridianele. La Buenos Aires spectacolul a câștigat Premiul Carlos pentru *Cea mai bună comedie*.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 2 - PREVIZIONAREA EVOLUȚIEI COSTURILOR

Categoriile de investiții în proiecte	Limite valorice ale investiției în proiecte din perioada precedentă (de la 01.12.2011 la 31.12.2011)	Limite valorice ale investiției în proiecte propuse pentru perioada de management (de la 2012 la 2015)
1	2	3
Mici sub 50 mii lei	-	600 000
Medii de la 50 la 100 mii lei	55 888	1 200 000
Mari peste 100 mii lei	1 700 382	5 500 000

Teatrul Mic
 str C-tin Milie, nr 16, sector 1,
 București, cod 010142
 tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
 www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

2	TOTAL:	9	1 800	9	1 800	9	1750	9	1950	1800	1800	1750	1950
	din care:	3	150	3	150	3	150	3	150	150	150	150	150
	Mici	3	150	3	150	3	150	3	150	150	150	150	150
	Medii	3	300	3	300	3	300	3	300	300	300	300	300
	Mari	3	1 350	3	1 350	3	1300	3	1500	1350	1350	1300	1500
3	Surse atrase		600		610		630		680	600	610	630	680
4	Bugetul autorității		1 200		1 190		1120		1270	1200	1190	1120	1270

* Sumle sunt exprimate în mii lei.

Teatrul Mic
str C-tin Mille, nr 16, sector 1,
București, cod 010142
tel 021 313 84 63 / fax 012 312 36 63
www.teatrulmic.ro, teatrulmic@teatrulmic.ro

PROIECT DE MANAGEMENT / FLORIN CĂLINESCU

ANEXA 4 - TABELUL VENITURILOR PROPRII REALIZATE

Tabelul veniturilor proprii realizate din activitatea de bază, specific instituției, pe categorii de bilete / tarife practicate:

Perioada	Nr. de proiecte proprii	Nr. de beneficiari	Nr. de bilete	Venituri propuse (mii lei)
Anul de referință (2011)	6	38 680	23 780	468
Primul an (2012)	9	41 000	26 000	600
Anul 2 (2013)	9	41 400	26 200	610
Anul 3 (2014)	9	41 800	26 400	630
Anul 4 (2015)	9	42 500	26 500	680
Total		205 380	128 880	2 988

